UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

13 ЛИПНЯ
Число No 28
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
JULY 13, 1972

АЛБЕРТА ХОЧЕ МАТИ ВЛАСНЕ ЗДОРОВНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ

Тепер Алберта дістає річно з федерального уряду в Оттаві прибл. 150 мільйонів на покриття видатків на медичне обезпечення, а стільки ж само доплачує з фондів провінційного уряду. Албертський провінційний скарбник Г. Мінілі заявив федеральному міністрові фінансів Дж. Турнерові, що побував недавно в Едмонтоні, що Албертський уряд буде покривати всі кошта медичного обезпечення сам, але федеральний уряд мусить йому виплатити всі гроші, які, відповідно до висоти податку, що його платять албертці, належаться провінційному урядові на покриття коштів медичного обезпечення. Міністер Турнер відповів, що якщо уряд піде назустріч побажанню Алберти, то мусить перепрацьовувати наново цілу схему заплати за кошти обезпечення провінціям, що буде дуже комплікувати справу.

Оба міністри говорили про зріст коштів обезпечення. Міністер Турнер сказав, що кошти обезпечення постійно зростають тому, що хворі часто користуються коштовними шпиталями, де вистарчали би звичайні доми для хворих старших людей, кличеться лікарів у багатьох випадках, де можна обійтися без лікарської опіки, а вкінці заробітні платні шпитальних працівників постійно зростають.

Помер патріярх Атенаґор

В Істамбулі, Туреччина, помер на 86-ому році життя вселенський православний патріярх Атенаґор, що був духовним провідником 250 мільйонів православних християн у цілому світі. Патріярх Атенаґор старався поладнати схизму, що постала 1054 р. між Римом та Православною Церквою. Він зустрічався тричі з теперішним Папою Павлою VI. В 1964 р. оба церковні достойники зустрілися на Оливній горі в Єрусалимі, в 1967 р. Папа Павло відвідав Істамбул й побував у патріярха, а в осені 1967 р. патріях Атенаґор відвідав Папу в соборі св. Петра в Римі. З політикою Атенаґора не погоджувалися всі православні владики, але він тішився назагал пошаною в усіх православних громадах, що його признавали, хоч не всі його слухали. Атенаґор не мав юрисдикції над православними владиками, що стоять на чолі автономних церков, вони його шанували лиш як першого поміж рівними.

Похорон патріярха відбувся з патріяршого собору св. Юрія в Істамбулі.

Наслідника патріярха вибиратимуть 12 митрополитів-архиєпископів вселенської патріярхії. З вибором патріярха може бути деяка трудність, бо турецький уряд вимагає, щоб патріярх був турецьким громадянином. Черз те годі вибирати когось споза Туреччини. В самій Туреччині живе понад 100,000 православних греків, які мають декілька церков та манастирів.

Партійна чистка в СССР

19 травня ц.р. центральний комітет комуністичної партії СССР ухвалив перевести виміну партійних документів членів совєтської комуністичної партії, що їх сьогодні в цілому СССР є 14.5 мільйонів. Члени совєтської комуністичної партії займають всі керівні та одночасно найкраще платні становища в СССР. В недавно поширюваних підпільних летючках стверджено, що якраз ота комуністична верхівка жорстоко й безоглядно експлуатує широкі маси населення СССР. Очевидно, чистка не буде йти по тій лінії, щоб усунути жорстоких та нелюдських членів партії. Як виходить з офіційного комунікату, з партії мають усунути тих членів, що „ставляться байдуже до цілей та завдань комуністичної партії". Чистку будуть переводити протягом 1973 та 1974 років й провід комуністичної партії буде старатися

(закінчення на 8 стор.)

Підготовляють грошову реформу

Міністри фінансів більших західноевропейських країн працюють над новим фінансовим правильником, який нормуватиме фінансові відносини в Західній Европі протягом наступних років.

Досі всі міжнародні тор-

(закінчення на стор. 8.)

Парлямент закінчив літню сесію

Федеральний парлямент закінчив у п'ятницю, 7 липня свою літню сесію й посли роз'їхалися на вакації. Чергова сесія повинна би зачатися 28 вересня, але майже всі посли сподіваються, що прем'єр Трюдо проголосить вибори до федерального парляменту й ця сесія в теперішному складі вже не відбудеться.

Протягом минулої сесії парлямент ухвалив 8 важніших законів та дев'ять менше важних, хоч при відкритті сесії прем'єр Трюдо заповів, що парлямент мусітиме ухвалити 29 законів.

З важніших законів не ухвалено закону про зміну висоти дитячих допомог, закону про обмеження для чужинців набувати канадську власність, про обмеження видатків на передвиборчу кампанію та закону про фінансування відбудови й перебудови старих дільниць по містах. Якщо парлямент збереться в вересні, то ці проєкти законів прийдуть перші на порядок щоденних нарад парляменту.

400 мільйонів дол. на розбудову Півночі

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД ТА БР. КОЛЮМБІЯ ОБГОВОРЮЮТЬ СПІЛЬНИЙ ПЛЯН

Федеральний уряд та провінційний уряд Британської Колюмбії обговорюють плян розбудови шляхів, які лучили б Британську Колюмбію та територію Юкон. Міністер транспорту Дон Джемісон предклав федеральному парляментові плян поправи існуючих та будови нових шляхів, які були б вистарчаючі для перевозу дерева та мінералів із північної частини Британської Колюмбії та території Юкону до морських портів та вузлових залізничих станцій із зростом числа копалень та продажу дерева. Федеральний уряд мав на увазі в першу чергу порт Принс Руперт, який тепер має бути розбудований до тої міри, щоб міг подолати всім потребам копалень мінералів та деревного промислу канадської Півночі.

В пляні розбудови шляхів півночі є:

Побудова двох головних залізничих ліній з Юкон до Принс Руперт. Перша лінія йшла би з Принс Джордж через Діз лейк до Принс Руперт. Друга залізнича лінія лучила би вищезгадану залізничу лінію з залізничою лінією Сі-Ен-Ар, що йде до Принс Руперт.

Побудова трьох нових залізничих шляхів, якими можна би довозити дерево з околиць Отса лейк, Бейбін лейк та Насс рівер до Принс Руперт та Кітімат. Вибрукування 215 миль шляху до Аляски між Форт Ст. Джан і Форт Нелсон.

Поширення шляху між Британською Колюмбією та Північно-Західними територіями та Форт Сімпсон, що вможливить доїзд з шляху на Аляску до шляху Мекензі в Форт Нелсон.

Розбудова та будова шляхів, які вможливили би доїзд із південної Британської Колюмбії до Юкону та Аляски.

Побудова шляху між Скеґвей, Аляска, і Каркрос, Юкон, що вможливило би доїзд до моря із Вайт горс та південно-західньої частини Юкону через Скеґвей. Заплановані шляхи, якщо будуть побудовані, сполучать понад 600,000 квадратних миль північної території з залізничими вузловим станціями та морськими портами. Будова згаданих шляхів буде тревати прибл. 10 років і буде коштувати понад 400 мільйонів долярів.

Проєкт побудови залізничих шляхів та битих доріг на Півночі є тепер темою переговорів федерального уряду та уряду Британської провінції. Идеться передусім про те, кілько грошей на будову виплатить федеральний уряд, а кілько уряд Британської провінції. Федеральний уряд вважає, що з тих шляхів користатиме головно Британська провінція й тому вона повинна заплатити більшу частину коштів. Уряд Британської Колюмбії старається знову видобути якнайбільше фондів із федерального скарбу, щоб зменшити свою частину коштів.

Після договорення проєкт побудови коштів буде предкладений федеральному парляментові до затвердження.

Канада й СССР підписали умову

Уряди Канади та СССР підписали умову про широкий культурний та науковий обмін між обома країнами, включаючи теж співпрацю в розвиткові підбігунових околиць. Умову, в загальних зарисах, підписав був у Москві прем'єр П. Трюдо в часі своїх відвідин СССР, а тепр її опрацювано подрібно. Умова обов'язує обі країни на протяг 1972 та 1973 років.

Обі держави погодилися висилати до себе спортовців гокеїстів для переведення змагань у гокею, а, кромі того атлетів та фахівців для фізичного виховання.

Канада та СССР будуть обмінюватися науковцями з різних ділянок, вчителями мов та перекладачів, які захочуть підвищити рівень знання мов. Науковці обох країн будуть старатися знайти спосіб, в який можна буде признавати докторські ступені та дипльоми, одержані в другій країні.

Китайці на Торонтській виставі

Комуністичний Китай замовив на цьогорічній канадській національній виставі в Торонто 63,000 квадратних стіп на виставу своїх продуктів та машин. Канадський уряд користується площею 7,000 квадратних стіп. Ніяка держава світу, ані компанія не наймила такої великої площі на виставу своїх товарів як комуністичний Китай.

Торонтська вистава відбудеться в часі від 16 серпня до 4 вересня. На подібній виставі в столиці Китаю Пекіні будуть виставляти свої товари 200 канадських фірм, яких представники вже є в Пекіні й підготовляють виставу.

День Канади по французьки

В столиці Канади Оттаві головним речником на відзначуванні дня Канади, 1 липня, був державний секретар Дж. Пелтіє. Цілу програму переведено в французькій мові. З приводу того кол. міністер А. Гісс запротестував у федеральному парляменті проти непошани англійської мови. Федеральний прем'єр П. Трюдо перепросив парлямент за те недотягнення й сказав, що, після виборів, Пелтіє дістане інше міністерство, а не державного секретаря, що його він займає тепер.

Новий податок на летовищах у ЗДА

Деякі летовища в ЗДА впровадили в себе податок для всіх подорожних, що користуються літаками. Податок невисокий, бо всего 1-2 дол. від особи, яка вилітає з даного летовища. Багато американських подорожних відмовляються платити цей податок й з цього приводу при відлііті літаків доходило до немилих суперечок між подорожними та обслугою летовищ.

Совєтські радіопередачі з Китаю

На недавній запит одного українського радіослухача з Америки, керівництво китайського радіо повідомило, що українських радіопередач з комуністичного Китаю нема.

Тепер совєтські газети (м.ін. „Радянська Україна" та „Робітнича газета") подають і то досить обширно, що зі столиці комуністичного Китаю Пекіну „українські націоналісти надають радієві передачі з пропагандивним змістом". Совєтські газети накидаються на китайський уряд за те, що він на ті радіопередачі дозволяє.

Українські радіопередачі з комуністичного Китаю не поборюють комунізму, але обстоюють радше своєрідний національний комунізм, щось у роді колишнього українського національного комунізму, що його пропагував Микола Хвильовий.

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ В ДАВФИН, МАН.

В днях 3-6 серпня відбудеться в Давфин, Ман. сьомий український фестиваль. Гостей привітає господар фестивалю С. Семчишин з дружиною українським обрядом „обжинок" в четвер, 3 серпня.

В часі фестивалю виступатимуть: 50-особовий хор фестивалю, танцювальний ансамбль „Полтава", оркестра „Верховина" та співацький ансамбль „Троянда". На площі фестивалю буде виставка вишивок, кераміки, писанок, традиційних страв, ляльок в національних строях, мініятурний гомстед ітп.

Охочі будуть мати нагоду змагатися в їдженні пирогів, писанні писанок, печенні великоднього печива тощо.

Молоді співаки та танцюристи матимуть нагоду показати свої таланти, за які ще й даватимуть нагороди. Там відбудеться теж контест гри на цимбалах. В окремому павільйоні відвідувати зможуть купити керамічні вироби з узорами з різних частин України, вишивки на льняному полотні, ручно вироблені крайки, різьблені писанки та різнородні різьби з дерева.

Окремий поштовий уряд „Україна" буде прибивати печатки з фестивалю з написом „Україна" на всіх листах та картках, що їх можна висилати до всіх країн світу.

Танцювальний ансамбль „Черемош" з Едмонтону покаже українське традиційне весілля зі сватанням, заручинами, вінчанням та весільною забавою.

В неділю, 6 серпня буде відслужена св. Літургія в церкві, що збудована на місці, де колись відслужено першу українську Службу Божу в Канаді.

27 липня „УВісті" не вийдуть

„Українські Вісті" в четвер, 27 липня не вийдуть. В той час працівники нашої газети матимуть літній відпочинок.

Чергове число опісля вийде в четвер, 3 серпня.

ПОЧАТКИ СЬОГОДНІШНЬОГО ЕДМОНТОНУ СЯГАЮТЬ 1795 Р., КОЛИ ТОРГОВЕЛЬНА КОМПАНІЯ Гадсон Бей збудувала першу крамницю для скупу шкір та перший Форт Едмонтон. Цю укріплену станицю спалили індіяни племені „Блек фут" 1807 р. й відтак, 1819 р. збудовано добре укріплений форт недалеко сьогоднішнього будинку Албертської леґіслятури.
На світанні: індіяне та трапери біля форту Едмонтон, куди приїхали на човнах рікою Норт Саскачеван.
Photo: Confederation Life Collection

Короткі вістки

• **Канадська соціялістична** партія НДП виключила зі своїх членів прихильників радикального, майже комуністичного напряму, що становили 1% всього членства. Партія НДП має тепер 350,000 членів, утому 250,000 із робітничих юній.

• **Копальня вугілля,** віддалена 90 миль на захід від Летбридж, звільнила 116 вуглекопів з праці, бо не має збуту на вугілля.

• **Мешканці Британської** Колюмбії, що за них уряд платить 90% оплати за здоровну асекурацію, дістануть з провінційного уряду допомогу на частину оплати лікарств. З допомоги скористає прибл. 325,000 осіб, а уряд виплатить на допомогу близько три мільйони долярів. То перша того роду урядова допомога в Канаді.

• **Поліція арештувала 24** духоборів, чоловіків та жінок, які порозбиралися до нага перед домом одного з їхніх провідників І. Веріґіна в Ґранд Форкс Бр. К., протестуючи в той спосіб проти його провідництва секти.

• **За 10 місяців уряд** Манітоби заробив 962,63 дол. на провінційній лотерії. Прибуток з лотерії призначений на культурні цілі та допомогу спортовцям.

• **Японський цісар Гірогіто** закінчив 71 років життя та 16,619 днів свого володіння, найдовшого на протязі 2,000-ої історії японської цісарської династії.

• **Грецький уряд платить** по 17.00 дол. місячно на дитину тим родичам, що мають більше, як троє дітей. На перших троє дітей уряд не дає ніяких допомог.

• **В місті Мехіко вибух ґаз** в семи залізничих ваґонах. Наслідком вибуху вісім осіб згинуло, а понад 500 було поранено.

• **Молодий азієць, який** всів на великий американський літак „джамбо-джет" у Сан Франціско, примусив пілота летіти до столиці Північного В'єтнаму Ганой. Пілот причалив у столиці Південного В'єтнаму Сайгон, під претекстом, що мусить набрати пального. Тут кол. американський поліцист застрілив воздушного пірата.

• **Після 23-річної перерви** до столиці Англії Лондону прибув амбасадор комуністичного Китаю 56-річний Сунґ Чіґ-куанґ. Він був передтим в китайській амбасаді в Парижі та китайським амбасадором у Східній Німеччині.

• **ЗДА зменшили число** своїх вояків у В'єтнамі до 48,000. Але в сусідній країні Ляос ЗДА мають 100,000 вояків усіх родів зброї.

• **СССР обнизив ціни** в виміні рублів на американські доляри, англійські фунти штерлінгів та французькі франки. Зате підвищив ціну на канадські доляри.

• **В Сан Франціско** аґенти американської поліції Ефі-Бі-Ай вбили двох болгарів що прибули 1968 р. до ЗДА й вимагали від летунської лінії 800,000 дол. окупу, щоб не розірвати літака бомбою.

• **СССР домагається** враз із урядом Куби, щоб ЗДА вивели з морської бази Ґвантанамо Бай на Кубі свою залогу. В часі відвідин прем'єра Куби Фіделя Кастра в Москві уряд СССР заповів, що буде дальше допомагати Кубі зброєю та різними матеріялами, потрібними Кубі.

• **В індійській провінції** Ассам згинуло в повені 500 людей. Понад 1,000 осіб з околиць, навіщених повінню, пропало. Не знають, чи вони десь заховалися перед повінню, чи потопилися.

• **В шосту річницю** заведення військової диктатури в Арґентині, в столиці Арґентини Буенос Айрес та інших містах відбулися масові демонстрації проти уряду. Владу в містах перебрало військо, яке втихомирило демонстрантів.

• **Двоє американців** примусили американську летунську лінію Вестерн ерлайнс заплатити їм пів мільйона долярів окупу й завезти їх літаком тої лінії до Альжиру. Альжирська поліція відібрала гроші в воздушних піратів й повернула їх летунській лінії.

• **Фабрика автомобілів** Форда відкликує на поправи 4.4 мільйонів особових та вантажних автомобілів вироблених в 1970 та 1971 р. З того 283,000 автомобілів мають канадці.

• **Ню Йорська поліція** арештувала 49-річного Л. Ланцізі, власника крамниці взуття, який вимагав від корабля „Квін Елізабет II" окупу 350,000 дол., погрожуючи, що, як не дістане окупу, корабель вилетить у воздух. Обшук на кораблі не виявив ніякої бомби.

• **В залізничому тунелі** поблизу Парижа зударилися два особові поїзди. 107 пасажирів було вбитих, а понад 0 поранених.

• **В Гонконґу падав через** три дні без перерви зливний дощ. Дощу впало 26 цалів, найбільше в часі одної зливи за 83 роки. Наслідком зливи поусувалася в різних частинах міста земля, під якою згинуло понад 100 осіб. 71 осіб досі не знайдено ні між мертвими, ні між живими.

• **Американська розвідка** встановила 5-особовий комітет, який має, за допомогою сателітів, слідкувати за тим, чи СССР додержується умови відносно обмеження будови ракетних бомб.

• **Військовий уряд** південно-американської держави Перу розділив між 100,000 незаможних рільників 6.4 мільйонів акрів землі. Уряд заповів, що 1975 р. вся земля стане власністю тих, що її обробляють.

ВОСЬМА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

23 липня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 124

Брати, прошу вас іменем Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі говорили те саме і щоб не було між вами роздорів, але будьте завершеними в тім самім розумінні і в тій самій думці. Бо повідомили мене домашні Хлої про вас, мої брати, що між вами є спори.

Говорю ж те, що кожний з вас каже: Я Павлів, а я Аполлосів, а я Кифин, а я Христів. Чи розділився Христос? Чи Павла за вас розп'ято? Або чи в ім'я Павла ви охрещені?

Дякую Богу, що я нікого з вас не охрестив, крім Криспа і Гая, щоб хто не сказав, що ви в моє ім'я охрещені. Я охрестив також і Стефанів дім. Більш не знаю, чи я кого іншого охрестив.

Бо Христос не післав мене хрестити, а проповідати Євангеліє, не в мудрості слова, щоб не став порожній хрест Христовий. Бо слово про хрест для погибаючих є глупотою, а для тих, що спасаються, себто для нас, силою Божою.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 58

І вийшовши, побачив Ісус силу народу і змилувавсь над ними, і зцілив їх недужих.

А коли настав вечір, приступили до нього учні й кажуть: „Безлюдне це місце і пізній уже час; відпусти нарід, щоб пішли в села купити собі харчів".

Ісус же сказав їм: „Не треба їм розходитись, дайте ви їм їсти". Вони ж йому кажуть: „Не маємо тут, тільки п'ятеро хліба і дві риби".

А Він каже: „Принесіть мені їх сюди". І звелів народові сісти на траві, узяв п'ятеро хліба й дві риби, підняв очі на небо, поблагословив і, переломивши, подав учням хліби, а учні народові.

І їли всі й наситились, і назбирали позосталих куськів дванадцять кошів. А тих, що їли, було п'ять тисяч чоловік, крім жінок і дітей.

І зараз приневолив Ісус учнів своїх сісти в човен і поплисти поперед його на той бік, аж він відправить нарід.

Митр. Максим Германюк брав участь в Екуменічній сесії в Римі

Між Світовою Радою Церков та Католицькою Церквою вже від довшого часу іде діялог. Вони створили спільну комісію, яка відбуває два рази в році свої сесії, на яких обговорюються проблеми, спільні для різних християнських Церков. Комісія має 24 члени, по дванадцять з кожної сторони. Між дванадцятьма католицькими учасниками членом комісії є і ВПреосв. Кир Максим Германюк, Митрополит Канади, як одинокий представник Східніх Церков. Митр. Максим є членом цієї комісії із титулу свого членства в Секретаріяті Християнської Єдности.

Остання сесія відбулася в Римі в днях 28 травня до 2 червня 1972 р. На програмі зарад стояли різні справи, а насамперед проблема екуменічного виховання молоді та справа посиленої співпраці Церков на відтинку харитативної і соціяльної діяльности. Також обговорювалися справи оборони прав людини.

Митрополит Максим мав нагоду кілька разів виступати на сесії, зокрема підкреслив вагу екуменічного виховання в країнах під комунізмом. Так само в приватних розмовах з різними делегатами він звернув увагу на нарушування релігійних прав в Совєтському Союзі. В сесії брав участь і представник Російської Православної Церкви.

Розпочався третій літній Академічний

КУРС УКУ В РИМІ

(УПБ) — 15 червня у великій авлі Українського Католицького Університету ім. Св. Климентія Папи відкрився третій з черги літній Академічний Курс, що триватиме до 16 липня. Курс відкрив, після відспівання молитви „Царю Небесний", Блаженніший Верховний Архиєпископ Кир Иосиф, засновник і опікун Університету. У своєму довшому слові Кир Иосиф привітав присутніх викладачів та учасників і широко з'ясував ролю і завдання УКУ в житті Української Помісної Католицької Церкви та всієї спільноти.

Блаженніший Первоієрарх нагадав початки нашого Університету, який розвинувся з нічого, і вже сьогодні здобуває собі право громадянства в науковому світі. Створено при ньому бібліотеку, музей, відбуваються виклади під час академічного року, а оце вже третій раз під час літа спеціяльні академічні курси. Саме вони є нагодою зустрічі так для наших науковців, як і студентів. Кир Иосиф бачить потрійну ціль у приїзді сюди студентів під час літа.

Насамперед, треба здобувати те знання з українознавчих предметів, яке не дають нашій молоді чужі університети — поглиблення знання рідної мови, історії, літератури, культури. Це дуже важливо, щоб наше молоде покоління краще і більш об'єктивно, як це можна на рідних землях чи часом і в чужих школах, пізнавало себе, свій нарід, його минуле і сучасне.

По-друге, саме в цьому великому осередку культури і мистецтва, духовости і людської цивілізації, яким є Рим, нашій молоді треба черпати також свої загальні знання, виробляти свою мистецьку культуру та смак і взагалі прив'язання до духових вартостей. Ніде інде цього всього не можна так набути, як саме в Римі, у джерел тисячлітньої історії, не лише Італії, але й усього західнього світу та культури. Тому Блаженніший заохотив молодь користати з свого перебування тут, відвідуючи музеї, археологічні виставки, книгозбірні тощо.

І, по-третє, ціллю наших Курсів є безпосередня зустріч так науковців з різних осередків, як і студентів. Нам треба частіших і тісніших зв'язків та вузлів єдности. Спільнота, як ми — розпорошена дослівно по всьому світі та яка є всюди в меншості по країнах нашого поселення, — мусить плекати згуртованість, творити спільні вартості, у всьому підтримувати спільні зусилля.

Так є на відтинку нашого суспільного життя, це ми відчуваємо в нашій церковній дійсності, і так само має бути в науці та в культурних змаганнях нашого народу. Український Католицький Університет поставив собі за мету якраз „наукою об'єднати в розсіянні сущих". Наші Курси і зустрічі під час них треба всіляко розбудовувати.

Заохочував Блаженніший нашу молодь працювати саме в цьому напрямі та для цього належно використати і цей місяць перебування в Римі, в стінах цього Університету, який гостинно відкриває для всіх своїх двері.

Далі були прочитані два інавгураційні виклади. Владика Кир Володимир Маланчук ЧНІ, з Парижу прочитав доповідь на тему: „Людина, як рушій філософічного думання". В заступстві проф. Петра Ісаєва з Філядельфії, який був перешкоджений недугою прибути сам на курс, прочитано його виклад — вступ до ширшого курсу про причини упадку княжої і козацької держави.

Вже на початку курсів взяло участь бл. 30 учасників; в найближчому має прибути ще 25, в тому організована група старших пластунок з Америки, яка відбуває в Римі і якраз на літніх курсах свій українознавчий вишкільний табір „Стежки культури". Між учасниками є студенти з Америки, Канади та Західньої Европи, а також кілька священиків і монахинь. Замітне те, що із ЗДА прибуло кілька студенток, які одночасно допомагають в бібліотеці УКУ під час літніх місяців. Цей приклад суспільної готовости і служби для власної Церкви і культури заслуговує на окреме признання.

ПОСТІЙНИЙ СИНОД ДІЄ

Екуменікус

Після V-го Архиєпископського Синоду Української Католицької Церкви в листопаді 1971 р. заіснували деякі події, які деякою мірою поставили під знак запитання висліди цього „об'єднюючого і примирюючого" Синоду. Цими подіями були, насамперед, нові іменування на високі ієрархічні пости в Українській Католицькій Церкві з-боку Ватикану, що сталось за старою практикою Східньої Конгрегації і з повним знехтуванням українського церковного проводу. Кризу ускладнив ще факт, що назагал з-боку членів Синоду не було ясної постави і готовости оборони своїх прав і претенсій супроти куріяльних рішень.

Що-більше, назовні виглядало, що деякі Владики своєю поведінкою дали моральну підтримку такій практиці Ватикану, взявши участь у свяченні сп. Єфрема Кривого у лютому ц.р. То сталось тоді, коли Блаженніший Первоієрарх Кир Иосиф демонстративно не взяв участи в цій церемонії, бажаючи висловити своє непогодження з такою процедурою Курії.

Тому, що то відбулося майже одночасно з ювілеєм 80-річчя Верховного Архиєпископа (дехто дотепно назвав це ювілейним дарунком Верховному!), ці події притьмарили радість і велич святкувань, які українська громада готова була відзначати так піднесено. А у зв'язку з усім тим, мав цей ювілей нотки пригнобленого настрою. Можливо, це відбилося й у святковому слові самого ювілята в Римі 17 лютого.

Посинодальні настрої впали...

Глибоко діткнені тим, що сталося, та виявляючи свою солідарність із Верховним Архиєпископом, українські миряни реагували, як могли і як знали. Впали гострі слова критики й огірчення на окремих єпископів, понеслися докори в бік Владик, які після V-го Архиєпископського Синоду уважали за відповідне, як свій перший акт, односторонньо вдарити по мирянському рухові (думаємо про спільне Різдвяне Послання).

Приходиться повторно ствердити, що було то несправедливо, бо всі, за незначними винятками, мирянські групи і діячі прихильно прийняли V-ий Синод, включно із замиренням серед ієрархії та визнанням оспорюваних свячень філядельфійських єпископів-помічників. Прийняли миряни позитивно й без публічного негодування і вибір єпископів-членів Постійного Си-

(закінчення на стор. 3.)

Служіння Верховного Архиєпископа на Сошествіє Святого Духа

(УПБ) — На неділю, 28 травня цього року припав за юліянським календарем празник Сошествія Святого Духа. Того дня вранці о 9-ій год. була відслужена Архиєрейська Свята Літургія в храмі Жировицької Богородиці і Святих Сергія і Вакха в Римі. В прибраному зеленню і квітами храмі служив Безкровну Жертву Блаженніший Верховний Архиєпископ і Кардинал Кир Иосиф у сослуженні отців: митрата Альфонса Марія Мітнахта, августинця з Вюрцбургу (Німеччина), настоятеля Студитів Антонія Рижака, Степана Гарванка, Степана Чміля, Івана Тилявського; діяконував ієродіякон студит Філотей. Співав хор Малої Семінарії під диригентурою студента богословія Євгена Небесняка.

Після св. Євангелії Верховний Архиєпископ виголосив проповідь в якій підкреслив ролю Святого Духа в Святій Трійці, яка є фундаментальною правдою нашої віри. Святий Дух діє у Церкві, людських спільнотах та окремо в кожній людині, здійснюючи Боже післанництво в кожному з нас. Але люди повинні постійно відчувати поклик Святого Духа та з ним співдіяти.

До св. Причастя приступило багато богомольців, сестер монахинь, священиків, прочан і відвідувачів з-поза Риму, а також один першопричасник. Після мирування та цілування Святого Хреста, гості, як це водиться звичайно, провели кілька приємних хвилин з Блаженнішим на спільному сніданку.

„Оссерваторе Романо" подало хронікальну замітку про цю українську врочистість в Римі.

ВІСТИ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

16-го липня: Архиєрейська Служба Божа і канонічна візитація в Мелвил, год. 10:00 рано.

17-го липня: Преосв. Кир Андрей візьме участь у консекрації єпископа Рой у Ст. Боніфас, Ман.

23-го липня: Архиєрейська Служба Божа і візитація у церкві в Келегир, год. 10:00 рано.

30-го липня: Архиєрейська Служба Божа і візитація у Волверін, год. 10:00 рано.

Свято в Українському Католицькому Університеті

(УПБ) — На закінчення академічного року 1971-72 та з відкриттям III-тього літнього Академічного курсу в Українському Католицькому Університеті ім. Св. Климентія Папи в Римі відбулося в неділю, 18 червня велике торжество. Того дня після понадоднорічної перерви була відправлена в Соборі Святої Софії Архиєрейська Літургія. В Соборі, як відомо, вкладалася мозаїка від весни 1972 р. Після того, як мозаїку вже вкладено в куполу, а також передню арку та після заінсталювання вітражів у вікнах головної бані, праці над дальшими мозаїками тимчасово припинено і храм знову є чинним.

Св. Літургію правив Блаженніший Верховний Архиєпископ Кир Йосиф у сослуженні Преосвящ. Кир Володимира Маланчука з Франції, та священиків: Апост. Візитатора о. проф. М. Марусина, настоятеля оо. Студитів А. Рижака, салезіянина о. проф. І. Тилявського та о. Р. Мекгрегора Григоровича із Шотляндії, діяконував салезіянин о. д-р Р. Саба. Між гостями були Монс. Ріцці, представники Малої і Великої Семінарії, члени Генеральних Курій оо. Василіян, Сестер Василіянок і Сестер Служебниць. Церква була виповнена професорами й студентами Університету та богомольцями з Риму й приїжджими. Усіх було понад 200 осіб. Співали студенти, Сестри та малі семінаристи.

Літургія розпочалась торжественним ходом Владик і священства з будинку Університету до Собору. По Св. Євангелії Блаженніший Кир Йосиф виголосив слово, в якому з'ясував значення Божої Премудрости — другої особи Пресвятої Трійці, що є джерелом усіх інтелектуальних знань та духового життя людини. Свята Премудрість, якій присвячено і цей храм, має бути для нас постійною ціллю до осягання, та надхненням у нашій духовій діяльності. Наш Університет біля Собору Святої Софії якраз ставить собі за завдання здобувати оту мудрість „дрібка за дрібкою'. Вона бо має стати твердою основою нашого життя, збірного і особистого. Також завданням цих курсів, що їх сьогодні врочисто інавгуруємо, є поглибити і поширити наші знання серед і для нашого народу в дусі вічної Божої Премудрости. Як колись Київська Софія століттями була вогнищем нашого духового і освітнього життя, так і Софія в Римі разом з Університетом має розсівати Божу Премудрість сьогодні в нашому народі.

Після Св. Літургії Владики, священство, Сестри і богомольні вірні вийшли на подвір'я перед університетський будинок. Тут на підвищеному місці серед зелені підноситься на постументі статуя-пам'ятник Тарасові Шевченкові. Підготовлена до врочистого відкриття, статуя була закрита синьо-жовтим полотнищем.

Владики й Отці правлять Панахиду „по рабі Божім Тарасі". Оце вперше найвищий ієрарх Помісної Української Католицької Церкви, її Верховний Архиєпископ із своєю ієрархією і клиром совершає поминання по великому синові землі української Тарасові Шевченкові.

Поминальне слово виголосив Блаженніший Кир Йосиф, говорячи про видатного поета християнина, що усе своє життя і творчість віддав за друзів своїх. Зокрема Блаженніший Йосиф високо осінив його поему „Неофіти", зв'язану сюжетом з Римом. Поема геніяльно віддає атмосферу гоніння перших християн та їх ідеалізм мучеників. Як актуальним є думки поета і в наші часи новітніх Неронів і Діоклеціянів . . .

В хвилині, коли Верховний Архиєпископ сказав: „...сьогодні ми згадуємо його не лише Божим словом, але і відслоняємо здвигнений йому пам'ятник для утривалення нашої вдячної пам'яти...", спущено полотнище з пам'ятника і перед зібраними з'явилася біла мармурова статуя генія українського народу. Присутні спонтанно оплескали цей момент.

Це вийняткова різьба, виканана з карарейського мармору, долота професора Уґо Маццеї. Концепція постаті поета оригінальна, так би мовити, римська: поет в старшому віці, в римській тозі, з „Кобзарем" в одній руці, а друга піднесена з пророчо-учительським жестом. Статуя домінує над подвір'ям Університету. Напис на постументі „Учітеся, брати мої . . ." перекликається з написом на фронтовій стіні Університету: „Істина і любов науки собирає в розсіянні сущих".

Коли неслися в повітрі ще звуки „Вічная пам'ять" й губилися десь у просторах, раз-у-раз бриніли щойно почуті слова з уст Блаженнішого: „Чи думав Тарас, що ми тут в Римі будемо його так вшановувати?!" Поряд із Вінніпеґом, Вашінґтоном, Буенос Айресом, Курітібою і Тулюзою, також у Римі пишається статуя безсмертного барда України. А незабаром мають бути ще здвигнені пам'ятники Котляревському і Шашкевичеві, зачинателям новітнього українського письменства, тут перед Українським Католицьким Університетом.

Після обряду відкриття і панахиди зібрані перейшли до університетського атрію, де відбулася скромна тризна — перекуска.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

МУДРІСТЬ СВОБОДИ

о. Микола ДЯДЬО

СВОБОДА Й ТЕРПІННЯ

Багатьом людям не дає спокою думка про терпіння. Проблемою терпіння інтересуються люди й звичайно питаються: „Як можна погодити ідею доброго і люблячого Бога з тими всіма нещастями, що існують на світі?"

Те питання приходить на уста тим, які ще може найменше потерпіли. Тим, що порівняно досить здорові фізично й духово, тяжко приняти, чому інші часом далеко ліпші від нас мають так багато хрестів-терпінь. Нас передовсім мучить таке питання, коли дивимося на дітей, що терплять від уродження або якогось нещасливого випадку.

Господь Бог мав вибір: або сотворити людей такими, як Він їх сотворив, якими ми тепер є, або не сотворити нас взагалі.

Щоб посісти небо, треба акту любови. Чи то нам, чи ангелам треба полюбити Бога понад усе. А щоб зробити акт любови, ми мусимо бути вільні. Без свободи волі не було б можности полюбити Бога. Коли б ми сказали під примусом, що любимо Бога, то це не була б любов, бо любови, що є актом волі наказати не годен.

І саме в тій свободі є небезпека. Свобода волі — то сила: любити або не любити; свобода волі це сила, яка дає нам до вибору або добро або зло.

І тут, сказавши по-людському, було питання для Господа Бога: сотворити людей з усіма небезпеками, що їх приносить свобода волі або не творити людей взагалі.

Коли ж Господь Бог рішився (а зробив Він це в сивій давнині) і пустив у рух свій плян, то тим самим Він дозволив, щоб події відбувалися природним порядком — основані на свобідній волі. Він не міг ограничити нас, змусити нас робити лише добро, бо тоді заперечив би нашу свобідну волю. Не міг нас сотворити вільними і рівночасно відібрати нам свободу вибору: Робити, що ми хочемо: добро чи зло.

Нераз приходить думка: чому Господь Бог не пішле наглої смерти на таку людину, якої вчинки чи зарядження приносять терпіння на світ (тирани давні й новітні)?

Господь міг ще легше справу розвязати; Він міг Сталіна взагалі не сотворити. Але добре подумаймо, чи світ не спорожнівби в дуже короткому часі, якби Господь або не творив або нищив наглою смертю тих, що є спричинниками терпінь. Бо чи є на світі хтось, що ніколи й нікому не спричинив ні найменшого терпіння? Якщо по-нашому трактувати б спричинників терпінь, то ледве чи я й ви ще були на цьому світі.

Бо чи можеш, з чистою совістю сказати, хоч би перед самим собою, що ти абсолютно ніколи й нікому не спричинив навіть маленького терпіння? Не кажу всім людям, але декому; не кажу завжди, але деколи?

Хто з нас без гріха, нехай кине каменем на того, що іншим спричинює терпіння.

Ще таке спитаймо себе: якби мені чи тобі Господь Бог дав владу і сказав: маєш мою всемогучність. Усунь всяке терпіння, але не наруш свободи волі людини, бо свобідний акт є потрібним людині, щоб могла мене полюбити і стати навіки щасливою. Якби ти в такому випадку поступив? Подумай і дай собі відповідь. Я вже собі відповів. Моя відповідь: це неможливе.

Пригадаймо, що Господь Бог дав і ангелам і людям дар, що вони були вільні від терпінь. І ангели і люди — Адам і Єва не мали терпінь. Але тому, що Господь Бог не відобрав їм свободи волі, і одні і другі згрішили. І ми є тут де є. Частина ангелів, що свобідним актом волі поставили любов Бога понад усе, остали щасливими; ті ж, що добровільно спротивилися Богові, почали терпіти вічу кару. Адам і Єва також самі рішилися, їх диявол лише намовляв а не силував; не змушував не послухати Бога і започаткувати терпіння і для себе і для нас.

НАДУЖИТТЯ СВОБОДИ

„Дай серцю волю, заведе в неволю". Як часто це справджується в житті людей і народів. Пригадаймо собі як надуживали свободи колишні римляни. Пили, їли, розпустували, і та „воля" завела їх в неволю гріха, розгнузданости пристрастей.

Чи й ми, в Канаді, не надуживаємо свободи? Що виростає з молоді, що надуживає свободу? Вигода життя, получена зі свободою робити, що мені хочеться, робить людей м'якими, податливими на злі впливи. Ось люди, і як багато їх, вважають, що це відбирання їм свободи, коли є вимога бути в неділю в церкві; Хто мені має право приказувати? — питають ті, що надуживають свободу. „Иду до церкви, коли я хочу; їм, що я хочу, роблю так, як я вважаю корисним для себе". А наслідок? Пиянство, наркотики а далі аборти, неробство, брудна література, ординарна бесіда, ще гірша музика, танець (якщо його можна так назвати), непослух і непошанування батьків, старших, «бо я роблю, що я хочу».

Ми дали волю нашому серцю, чи й нас не заведе вона в неволю?

Молитва є першим антидотом на покуси і затемнення розуму, який має вплив на рішення волі. І тому Божий слуга Андрій молився: «Боже, дай мені мудрість свободи, нехай мене ніколи не поневолить німа насильна пристрасть», яка могла б затемнити розум і знівечити чи так послабити нашу волю, що ми не знали б, що робимо.

Відвідують відділ ЛУКЖ у Торгилд

Згідно з пляном Єпархіяльної управи ЛУКЖ в Едмонтоні, відвідано в неділю, 25 червня ц.р. відділ ЛУКЖ у Торгилд.

День був хмарний і дощевий, але в парафіяльній залі ждали численно зібрані членкині відділу, що було милою несподіванкою для наших делегаток. На збори прибули від Єпархіяльної управи: А. Буртняк організаційна референтка, А. Прийма, Н. Яніцька фінансова секр. О. Грабар, секретарка К. Гарапнюк пожертвувала транспорт.

Відкривши збори, голова відділу В. Костильнюк, сказала слово привіту. На зборах було 18 членкинь.

Від Єпархіяльної управи привітала членство А. Буртняк. „Хоч ми тримаємо контакт з відділами листуванням і обіжниками, — сказала п-і Буртняк — але відвідини дають нагоду краще себе пізнати й обговорити та розв'язати різні проблеми на місці". А. Прийма говорила про організацію ЛУКЖ та її завдання.

Огляд діяльности відділу в Торгилд подала секретарка О. Безтільна. Відділ мав 30 членів, а тепер 24. Відбувають збори щомісяця, відвідують хворих у шпиталі, хворим членам після операцій посилають квіти, за померших дають на Службу Божу. Збирають фонди на удержання церкви, яку вже виплатили, уряджують продаж печива, спеціяльно великоднього печива й пирогів. Заробили 1.200 дол. Співпрацюють з іншими організаціями, як Червоний Хрест і Кенсер сосаєті. Відсвяткували День матері. Члени працюють віддано та співпрацюють гарно з Єпархіяльною управою. В дискусії над збільшенням членів піддано думки зробити збори більш інтересними, щоб притягнути молодших жінок та вибрати культурно освітну референтку, яка плянувалаб збори та була в контакті з Єпархіяльною управою.

З черги О. Грабар, з нагоди 20-ліття Єпархіяльного музею, подала огляд праці музейного комітету на протязі того часу та його пляни на будуче. Запросила членство взяти участь у ювієйному святі, яке відбудеться 24 вересня в Укр. Народньому Домі, в часі якого відбудеться показ народньої ноші і виставка музейних експонатів.

Н. Яніцька говорила про журнал Ліги „Наша Дорога". Виявилося, що 18 членок передплатило журнал, нашої організації.

Збори були річеві і вдатні. Час минув скоро в милій атмосфері. Делегатки вернули домів вдоволені зі сповненого обов'язку.

О. Г.

БОГОСЛУЖБИ НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ ВОБМАН

Підчас літнього табору на Єпархіяльній оселі Вобман в неділю, 9 та 16 липня будуть Служби Божі в год. 12-ій полудня.

о.Б.Снігурович

†

В першу річницю смерти

бл. п. Івана ШЕВЧУКА

відправиться заупокійна Служба Божа в вівторок, 18 липня в год. 8-ій ранку в катедральній церкві св. Йосафата.

Хто з приятелів та знайомих покійного бажав би взяти участь в Службі Божій, прошу жертвувати Службу Божу і св. Причастя за спокій його душі.

Ольга Шевчук

ПОСТІЙНИЙ СИНОД ДІЄ

(закінчення з стор. 2.)

ноду. Напевно можна було собі бажати дещо іншого особового складу цього органу, але ми не чули публичного голосу критики чи невдоволення. Виявлено якнайбільше лояльности й доброї волі, очікуючи конкретних кроків спільної синодальної дії.

Було прикро, коли ця дія деяких Отців Синоду виявилася якраз дальшими атаками на мирян. Один Владика, не вдоволяючися спільним великоднім пастирським листом, видав ще своє великоднє слово лише для того, щоб знов натаврувати мирян. Було ще й повідомлення-комунікат того Владики, в якому він інтерпретує по-своєму постанови V-го Архиєпископського Синоду. У тому ж комунікаті закинено пресовим органам і окремим авторам, що вони „шкідливо для нашої Церкви" інтерпретували V-ий Синод. На ділі, ці інтерпретації вони базували на опублікованому виступі Голови Синоду. Значить, комунікат того Владики вдаряв посередньо і по Блаженнішому Кир Йосифові.

Не диво, що в такій атмосфері зроджувалися думки, чи, властиво, V-ий Синод був успіхом, чи дав щось позитивного, і чи взагалі він змінив щось на краще. Лише почуття відповідальности заставляло не одного не підносити публично такі погляди.

В цій ситуації майже безвиліддя й нової зневіри в рядах УКЦеркви, одинокою надією могло бути, що наші Владики вчинять якийсь дальший позитивний крок. Очікувалося, що багато справ може вияснити Постійний Синод, який не сходився вже понад півроку. А його дії всі очікували, і в такому дусі були звертання до членів Синоду. Проте, мало було знаків, що Постійний Синод зможе зійтися після всього того, що сталося.

Перша Сесія Постійного Синоду

Все таки Верховний Архиєпископ, як Голова, скликав членів Постійного Синоду на першу сесію. Треба визнати, що й Владики-члени Синоду зрозуміли вагу хвилини й потребу таких нарад та прибули здалеку, незалежно від того, що скликання відбулося приспішеним порядком, та й Владики могли мати інші передбачені зобов'язання. Але прибули усі члени Постійного Синоду й перша сесія відбулася в повному складі.

Що більше, ця сесія зробила додатковий крок щодо уконституювання Постійного Синоду. Цього в комунікаті (звідомленні) не згадано, але вже деяка преса подала, що в сесії Постійного Синоду брав участь Кир Василь Величковський, як представник Церкви на Україні, а також кооптовано на секретаря Постійного Синоду Кир Івана Прашка з Австралії.

Поширення складу Постійного Синоду має своє особливе значення, бо чинить його більше репрезентативним. VI-ий Синод може це рішення додатково ратифікувати, але воно набрало силу вже тепер. Така практика кооптації водиться, хоч майже певно, деякі наші казуїсти будуть знову покликуватися на „леґальність", мовляв, за „Клері санктітаті" має бути „лише п'ять членів Постійних Синодів" у східних Церквах. Звичайно, це було б буквоїдне толкування законів чи кодексів, бо не повинно підмінити якесь магічне число самої суті справи, тобто синодального управління.

Сесія Постійного Синоду тривала п'ять днів. Говорили Владики про різні справи; дещо вирішили, інше відклали на майбутні наради. Офіційний комунікат президії Синоду лише частково віддає перебіг і ухвали цієї сесії. Найважливішим було те, що ще раз продискутовано проєкт конституції УКЦеркви й рішено його вислати Владикам, щоб зайняли до нього становище, перед тим, заки мав би його остаточно затвердити найближчий Синод. Є корисним, що також священики та широкі мирянські кола матимуть можливість висловитися до цього проєкту, бо саме тепер опубліковано еляборат у журналі „Богословія" (за 1970 рік) о. М. Войнара, ЧСВВ, який і є основою проєкту.

Було б побажаним, якщо б до цього проєкту висловилися різні люди, які мають щось сутнього сказати, і якщо він буде ширше спопуляризований. Обговорювалася також пекуча справа священичих покликань, хоч — правда — комунікат нічого не згадує, як наші Владики думають розв'язати справу одружених священиків на майбутнє, цей традиційний інститут нашої Церкви, що його нам нині забороняють. Мова ішла й про посунення вперід беатифікаційного процесу Слуги Божого Андрея, і про участь в Євхаристійному Конґресі в Мелборні та про інше. Також ухвалено запропонувати на черговий Папський Синод Єпископів справи переслідування мовчазних Церков під комунізмом, помісність Східніх Церков та справу виховання молоді.

Найголовніше було те, що Постійний Синод зайнявся проблемою Церкви в Україні, з одного боку, протестуючи проти релігійного переслідування усіх християнських Церков, а з другого, відповідно зареагувавши на претенсії Московської Патріярхії про „анулювання Берестейської Унії".

Ці справи знайшли своє яскраве відбиття у Спільному Пастирському Посланні, що його слід уважати найбільшим досягненням першої сесії Синоду. Воно закликає всю українську громадськість та зокрема українських католиків виступити в оборону релігійних прав в Україні та на захист переслідуваної української культури й діячів українського народу, на яких останнім часом насунулася хвиля репресій. Послання проголошує неділю 29 липня, на празник Св. Володимира Великого, днем молитви, солідарности й оборони Мовчазної Церкви і поневолених братів в Україні.

Дисонанс

Але поза тим зовнішнім успіхом першої сесії, зауважується, що між членами Постійного Синоду не існує одної думки щодо істотних справ нашої Церкви. Вислід цьому дало окреме „вияснення" канцелярії Верховного Архиєпископа, опубліковане вже по сесії у „Вістях з Риму" (20 червня 1971). Канцелярія Верховного Архиєпископа поіменно згадує виступ члена Постійного Синоду, Кир Андрія Сапеляка, якого довільні інтерпретації V-го Архиєпископського Синоду та його постанов визначує як позбавлені „правної основи і значення" Значить, Верховний Архиєпископ їх інакше інтерпретує, як це зробив Кир Андрій у своїх пресових комунікатах. Виглядає, що та розбіжність поглядів не була усунена під час сесії, і тому канцелярія Верховного Архиєпископа подала таке вияснення, в якому, між іншим, стверджується, що в майбутньому Владики повинні полагоджувати „всякі того роду претенсії . . . або з Верховним Архиєпископом, або на Синоді", перед чим би виступати офіційно в пресі.

Треба з жалем ствердити, що комунікат Кир Андрія Сапеляка щодо „помилкових і шкідливих" коментувань V-го Архиєпископського Синоду, хоч був спрямований проти мирян, преси й деяких авторів, посередньо підважував авторитет і позицію Верховного Архиєпископа.

Крок вперед

Не зважаючи на цей дисонанс, який виник не лише з персональних труднощів, але насамперед із різних концепцій життя й організації нашої Церкви, відбута 4-8 червня 1972 р. перша сесія Постійного Синоду є поважним кроком вперед на шляху нового канонічного оформлення нашої Церкви. Різні концепції, на жаль, у нас продовжуються і то на найвищому щаблі, себто серед самої ієрархії: одна заступає погляд, що в нашій Церкві нічого не змінилося, і ми далі живемо під режимом, який діяв до 1964 р. Для цієї концепції поняття помісности й синодального устрою, поза деклямаціями, нічого нового істотного не вносить. Її прихильники бажають вкласти в Синод і помісність якраз зміст і компетенції західніх єпископських конференцій. Ці люди, які поділяють цю концепцію, мабуть не є діткнені тим фактом, що Курія зберігає фікцію „конференції української ієрархії" під проводом митр. Кир Максима Германюка, про що написано в цьогорічному „Аннуаріо Понтіфічьо". Тому треба уважати позитивним, що і ця справа була обговорювана на сесії Постійного Синоду та що його члени прийняли до відома лист Блаженнішого Кир Йосифа до Секретаріяту Стану, „що в нас такої конференції немає, а є тільки Синод під проводом Верховного Архиєпископа".

Друга концепція — протилежна. Вона заступає, що помісність і синодальний устрій є чимось новим, вони вносять зміни в ієрархічну структуру нашої Церкви та в адміністративні взаємини її з Курією. Послідовно з цим, цей новий устрій має бути перепроваджуваний в життя, згідно з постановами Архиєпископських Синодів. Про це виразно говорить комунікат президії Постійного Синоду у висліді першої сесії: „Синод дуже настоює на тому, щоб зберігати і плекати все те, що скріплює помісність нашої Церкви, особливо виконування синодальних рішень, та щоб уникати й опрокидувати все те, що цій же помісності шкодить". А канцелярія Верховного Архиєпископа категорично стверджує, що „патріярхальний устрій не є єпископською конференцією".

Українське мирянство та переважна більшість українського священства так само розуміє правний стан нашої Церкви. Ми вправі прохати Владик, щоби саме в цій основній справі було зайнято виразне і об'єднане становище, приймаючи, що в деталях і тактиці реалізації помісности можуть бути всякі погляди. Одначе щодо засадничого повинні бути погодження і ясність. Інакше, годі говорити про помісність і патріярхальний устрій в рямках Верховної Архиєпископії!

Якщо так буде, і в рядах ієрархії, і серед священства та мирян, ми певні, що вдасться нам подолати різні конюктурні труднощі та поставити тверді нові основи під будову нашої церковної помісности. Факт, що Постійний Синод вже почав діяти, що його перша сесія, помимо деяких розходжень та дисонансу, відбулася, що зроблено новий прецеденс в житті і діянню УКЦеркви та дорогою послідовних актів здійснюється церковне самоуправління, є дійсно позитивним. Як такий, ми його повинні привітати, а рішення наших Владик у їх синодальній дії всіляко підтримати.

Великі діла родяться в болях, а іноді в судорогах. Не інакше відбувається і з великою справою патріярхального устрою Української Католицької Церкви. На наших очах росте історичної ваги прецеденс самоствердження прав і патріярхальної системи нашої УКЦеркви. Будьмо усі гідними цієї історичної хвилини!

«НЬЮЗВІК»

ПРО ЕКОНОМІЧНИЙ ВИЗИСК РОБІТНИКА В СССР

Т. Г. Литвяк

1

Страждання в совєтському „раю" та бездушна байдужність Заходу

Хоч, здається, здатність страждання народів, закутих у віковічні кайдани московської тюрми народів безкрая, проте й вона має межі, які самозванна, терористична влада Кремля не в стані цілком подолати. Тільки література, особливо дореволюційного періоду, коли ще існували сякі-такі можливості писати правду, в особах своїх найвідважніших творців відображувала безодню страждання, сваволі та беззаконня, що були й лишилися нероздільною частиною деспотичної московської імперії — царської чи большевицької.

Афоризм, що ніякий народ, який гнобить інших, не може сам бути вільний ніколи не був більш правдивий про москалів як сьогодні, а гіркий вираз нашого неперевершеного Шевченка „. . . від молдованина до фіна, на всих язиках — все мовчить" набув ще більшої актуальности в часи моторошної, кривавої сталінщини та теперішньої такої ж антинародної брежнєвщини, ніж за царювання Миколи 1-го, коли жив і творив український Кобзар.

Тепер на Захід проскочили відомості нових фактів спротиву червоному тоталітаризмові, що недавно мали місце в Москві.

Українцям та членам інших поневолених Москвою народів не слід забувати сумного, довготривалого явища, що нібито об'єктивні джерела інформації Заходу — органи преси, телебачення, енциклопедії, книжки історії Східньої Европи, загально шкільні та університетські студії і т.д. — насправді глибоко упереджені проти природнього бажання поневолених народів, а насамперед України, звільнитися з під московської окупації та створити свої суверенні держави.

Ця горе-інформація, що безперечно походить з московських джерел, як правило, або зовсім обходить мовчанкою сам факт багатонаціонального характеру московської імперії, або трактує загар-

(закінчення на стор. 4.)

КОМЕНТАРІ

П'ЄР ТРЮДО ПРО БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ

Прем'єр-міністер проголосив нову політику підтримки всіх культур Канади федеральним урядом. Накреслюючи в загальних рисах відзив уряду на рекомендації „Четвертої книги звіту Королівської комісії про двомовність і двокультурність", що стосується „інших етнічних груп", прем'єр-міністер подав серію програм, які б сприяли вільному розвитку цих культур.

Завдання цієї політики уряду — допомагати та заохочувати різні культури й етнічні групи, які причинилися і продовжають причинятися до будови та живучости нашого суспільства. Хоч Канада має дві офіційні мови, в нашій країні немає офіціяльної культури, яка займала б перше місце. Прем'єр-міністер сказав, що політика багатокультурности в рамках двомовности повинна допомогти звільнитися від дискримінаційного наставлення та заздрости між різними культурами.

Прем'єр-міністер пояснив, що мистецтво, культура та мови англомовних і франкомовних канадців отримували досить велику державну підтримку в минулому. Недавно уряд дав фінансову допомогу культурно-освітним центрам для тубільного населення. Оголошена сьогодні політика уряду приймає погляд інших культурних груп, що вони також являються істотними елементами в житті Канади.

Ці групи шукають нових засобів, з допомогою яких вони зможуть робити внески в життя своїх провінцій і цілої країни, засобів, які виникають з їх різноманітного походження і по своєму характері є канадськими. Прем'єр-міністер сказав, що уряд буде підтримувати різні культури та етнічні групи. Уряд буде заохочувати їх ділитися досягненнями своїх культур і їх цінностями з іншими канадцями та таким чином допомагати збагачувати життя нас усіх.

Прем'єр-міністер сказав, що уряд відгукнувся позитивно на всі рекомендації „Четвертої книги Королівської комісії", які стосуються до федерального уряду, та що він написав до урядів провінцій, заохочуючи їх також відгукнутись позитивно на ті рекомендації, які торкаються сфери їх повноважень.

Програма федерального уряду включає:

1. Субсидії для проєктів, які сприяють розвиткові культур, програми підготовки для отримання громадянства та багатокультурних зустрічів. Такі місця для зустрічів всіх груп різних культур, як „Інтернаціональний центр у Вінніпегу", будуть отримувати допомогу федерального уряду.

2. Короткореченцеву дослідчу програму, щоб зібрати потрібні відомості про мінливі відношення між культурою і мовою в різних етнічних групах. Цей дослідчий проєкт, що буде закінчений впродовж одного року, служитиме інформаційною базою для майбутніх програм, особливо ж для тих, що будуть стосуватись до інших мов.

3. Дискусії з провінціяльними урядами про найліпші методи постачання приладів для навчання третьої мови, призначених для вжитку канадських учнів.

4. Поширення існуючої допомоги провінціям для навчання дорослих іміґрантів офіційних мов, включаючи сюди допомогу для навчання цих мов також дітей іміґрантів.

5. Спеціяльні проєкти Державного музею людини, Державної фільмової ради, Державної бібліотеки і Національного архіву, які показуватимуть різноманітність та багатство всіх культур, що є частиною спадщини Канади.

6. Замовлення написати історію етнічних груп Канади, яка б вмішала опис характеру поселення, внесок різних культур у життя Канади та їх сучасний розвиток.

7. Вивчення можливостей опрацювати програму або центр дослідів багатьох культур Канади.

8. Постійні консультації з усіма групами різних культур.

Департамент державного секретаря допомагає англійській і французькій культурам там, де вони є в меншості, через Відділ суспільної акції. Деякі мистецькі й національні організації отримують допомогу від Відділу мистецтва і культури Департаменту державного секретаря. Відділ громадянства відповідатиме за програми підтримки інших меншинних культур, яким допомагатиме федеральний уряд.

Прем'єр-міністер сказав, що національна єдність, якщо вона матиме якесь значення в глибоко особистому розумінні, повинна базуватися на визначенні своєї тотожности. З цієї впевнености може витворитися пошана до ідентичности інших громадян і бажання ділитися ідеями та наставленням. Прем'єр-міністер сказав, що рішуча політика багатокультурности допоможе створити цю початкову упевненість у власній ідентичності, як також допоможе усунути ті свавільні і нераз високі барієри в нашім суспільстві, що базовані на країні, з якої людина походить, бо лише на кількості громадян.

Прем'єр-міністер заявив також, що головним осередком цієї політики буде „сприяння творчим зустрічам та взаємній виміні між усіма канадськими культурними групами в інтересах національної єдности".

* Подаємо зміст промови прем'єр-міністра Трюдо, виголошену недавно у Вінніпегу.

Свідчать, що Перемишль – українське місто

Різні бувають свідки. Бувають такі, що раз свідчать одне, а потім зміняють свою думку й своє свідчення; бувають такі, що їхнє свідчення має вартість на сторіччя. Передусім ті останні свідки є важливі й вимовні. І саме таких свідків має місто Перемишль.

Останніми часами поляки хочуть з нього зробити „чисто" польське - кресове місто. З приводу 1000-річчя польської держави, археологічна комісія Краківської академії наук під проводом проф. А. Жакі навіть переводила спеціяльні археологічні студії-розкопи, щоб знайти щось, що доказувало би „польськість" Перемишля в давнині. Та їхні сподівання не здійснилися. Навпаки знайдено докази зв'язку Перемишля з Києвом, а не з Варшавою чи Краковом.

І давнина й теперішні кам'яні свідки доказують, що, хоч несправедливо поляки хочуть задурити світ, що Перемишль польський, то такі свідки як катедра, владича палата, дзвінниця, дівочий інститут, Духовна семінарія, Народний дім і інші надбання є українськими й такими залишаться.

Перемишль може почванитися тим, що перше українське єпископство було основане тут і то ще перед св. Володимиром Великим. То великої ваги й значення історичний факт у житті нашого народу на західніх окраїнах України.

За часів святих Кирила і Методія Перемишль був центром формування християнства в отій частині слов'янства західної Европи.

Діри від княжих ґаківниць у мурах, якими був колись обведений Перемишль, то залишки тих же мурів при вулиці Баштовій — і вони свідки,що Перемишль є й остане українським.

І хоч місто жило через шість сторіч у неволі, український дух не лиш не вмер, а творив скарби національної культури на всіх ділянках життя.

У 1939 р. жило в Перемишлі поверх 8,000 українського населення, а в повіті 71,582. На жаль, виселення українців дуже змінило обличчя перемищини.

Москаль Кирилович, що є референтом відділу церковних справ у Варшаві нищить наші церкви й тут. У 1939 р. в Перемищині було 514 наших церков із цього числа 311 високої архітектурної вартости. Який є нині стан, не знаємо. В музеях у Перемишлі, Ряшеві та Ланцуті переховується понад 1,400 наших ікон. А яка їх доля в майбутньому, лиш один Бог знає. Ми знаємо одне: всі час обкрадають і хваляться „своєю" давньою культурою.

Не забуваймо про Перемищину й пригадуймо світові, що це наша земля, яку загарбники, одного дня, мусять віддати законним власникам.

З КАРПАТСЬКОЇ ПОЛОНИНИ ДО ДУНАЙСЬКОГО ГИРЛА

Анна-Галя Горбач

РУМУНСЬКИЙ ЄРУСАЛИМ

У підгір'ї східніх Карпат, заховані в лісистих долинах, стоять фортеці-манастирі, центри колишнього молдавського культурного й релігійного життя. Немало таких відомих манастирів на Буковині, немало їх у Молдавії. Один з найвизначніших — це Нямецький (Нямц) манастир, близько 100 кілометрів на полудневий захід від міста Сучави. Заснований ще в половині 15 віку, цей манастир зазнав у 18 віці особливого розквіту, коли тут поселився з своїми братчиками Паїсій Величковський. Про цього нашого земляка родом з Полтавщини знають сьогодні більше греки й румуни, ніж ми, українці. Паїсій, що закінчив Київську академію, після довшого перебування в українських манастирях пішов до Іллінського манастиря, де прожив понад 17 років. Тут, на Афонській Горі, відбувався в половині 18 віку відродженецький рух під впливом філософських течій, що панували тоді в Греції. Паїсій почав перекладати твори грецьких філософів на церковнослов'янську мову і, переїхавши з своїми учнями в Молдавію, осів після довших блукань у Нямецькому манастирі. Тут він розгорнув широку перекладницьку і наукову діяльність, його обрано протоігуменом. Похований Паїсій, «малоросіянин», як його називають на нагробній плиті, в головній манастирській церкві, біля воєводи Богдана. Велика заслуга Паїсія в поширенні науки «добротолюбія», яка поновила чернече життя і мала ,за дослідами румунських та грецьких учених, безпосередній вплив на гуманізм Достоєвського та Толстого (через манастирі на Україні і в Росії). Однак досьогодні українці для себе ще не відкрили Паїсія, а чужі вчені, за нам відомою традицією, називають його росіянином. Нямецький манастир має багату бібліотеку, в якій не малий слов'янський відділ. Бібліотека є власністю Молдавської митрополії; щоб нею користуватися, треба особливого дозволу.

Ми вквартирувалися на кілька днів у гостинному манастирі, що з-зовні виглядає, як сувора велика фортеця, всередині він надзвичайно гарний і привабливий. Кількаповерхові фортечні мури містять вигідні квартири, до яких входиться через гарні галереї, оброслі диким виноградом та плющем. Посеред гарно плеканого великого подвір'я чепурна манастирська церква з явно готичними рисами в конструкції вікон. У церкві старі фрески, задимлені і стерті. Гробівці княжого роду з старослов'янськими написами. В одній ніші гріб княжни Анастасії, бабуні Стефана Воєводи, що подарувала манастиреві «Кіцманську землю». Як і тому кілька століть, братчики ще й сьогодні (хоч їх удесятеро поменшало) майстерно калатають і вибивають ритм на довгій спеціяльній дошці, обходячи тричі довкола церкви. Це так скликають на богослужения. Після цього обходу озивається дзвіниця, також спершу калатанням ,а опісля мідяними голосами. Ця ритмічна музика вже сама собою варта запису і окремого опису!

Довкола манастиря дуже гарні хатки — осібняки в молдавському стилі, з різьбленими ґанками. Вони потопають у квітах і садах. Це власність манастиря. Тут живуть старші ченці, що їх виписано на державні «пенсії». Про ці пенсії довелося наслухатися скарг від одного старшого братчика. Також ігумен живе в такому домі, деякі зарезервовані для державних гостей, що привозять сюди чужі делеґації. Недалеко манастиря музей молдавського письменника М. Садовяну, що тут жив і писав історичні повісті. Тематика цих його повістей зосереджується на добі Стефана Воєводи. що особливо дбав про цей манастир. Поблизу тут й описане ним княже поселення «гірських стрільців» (Ви ниторі де мунте), мабуть, якоїсь надвірної служби. Садовяну відчув історичний кольорит цієї околиці і на її фоні створив кілька дуже переконливих творів.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

МНОГОКУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА АЛБЕРТИ

ДРУГА КОНФЕРЕНЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ (ЕТНІЧНИХ) ГРУП АЛБЕРТИ

(мс) Пропозиції й домагання багатьох національних груп албертців були з'ясовані в їхніх внесках („бріфах"), що їх в коротшій чи довшій формі згадані групи предклали організаторам конференції. Кромі того працівники відділу культури провінційного міністерства культури, молоді та розваг, що підготовляли конференцію, відвідали представників поодиноких національних груп в Едмонтоні та по різних албертських осередках та обговорили з ними проблеми та питання, з'ясовані в їхніх внесках, що мали бути відтак обговорені на конференції.

На початку конференції, після офіційного відкриття, директор відділу культури В. Каза проголосив провідників дискусійних груп та подав усім групам коротко з'ясовані проблеми, що були предкладені до вирішення в поодиноких внесках. Завданням цих груп було передискутувати проблеми так, як вони були з'ясовані працівниками відділу культури й устійнити остаточно теми до дискусії, що мала тривати повні два дні.

В міжчасі технічні працівники відділу культури передали на кількох телевізійних апаратах інтерв'ю з учасниками конференції. Відповіді учасників конференції на питання працівників відділу культури були різні. Деякі учасники ясно й різко з'ясували проблеми та пропоновані розв'язки, предкладені в їхніх внесках, інші подавали загальні побажання, а ще інші не мали ніякої власної думки. (Ці останні переважно казали, що „прийшли, щоб подивитися, що тут на конференції діється".)

Провідники поодиноких дискусійних груп обговорили з членами своїх груп запропоновані до дискусії теми, доповнили їх, згл. змінили й предклали свої завваги працівникам відділу культури, які, протягом обідової перерви, перевірили предкладені пропозиції й виготовили новий плян дискусії, що його учасники конференції обговорювали протягом дводенних нарад й на основі якого відтак виготовлено резолюції та пропозиції, що їх предкладено відділові культури.

Всі побажання та пропозиції, з'ясовані в предкладених внесках („бріфах") зібрано в такі загальні теми:

1. розвиток мистецтва та культури; 2. канадство; 3. освіта та мова; 4. уряд та установи; 5. права людини та її вартості та 6. зв'язок та середники зв'язку (часописи, радіо, телевізія ітд.)

Одначе вичислених тем не обговорювала одна дискусійна група, але кілька. Першу тему обговорювали дві групи, другу чотири групи, третю шість груп, четверту дві групи, п'яту дві групи та шосту одна група. Проповідника чи предсідника поодиноких груп, як теж секретарів, було призначено заздалегідь відділом культури. Здається мені теж, що всі провідники дискусійних груп мусіли перейти деякий вишкіл у веденні дискусії, бо всі вони переводили дискусії в той самий спосіб. Замітне було, що кожний учасник групи міг видвигати в дискусії справи, які він хотів, навіть, якщо вони стисло не в'язалися з темою, що її мала обговорювати дана група. Секретар групи дбайливо записував усі побажання, завваги та пропозиції дискутантів, хоч відтак при укладанні резолюцій, багато з них зовсім не згадано.

Можливість видвигати всякого роду проблеми на дискусіях поодиноких груп була доброю нагодою для дискутантів висловити (й то широко!) всі свої думки, пропозиції та побажання й надавала дискусії дуже свобідного тону. Але зате деякі дискутанти говорили за довго, й то по кілька разів, відходили від теми й часто видвигали справи, що зовсім не мали нічого спільного з темою, ще над нею мала вести дискусію дана група. Один член групи, яка обговорювала тему канадства, видвигнув питання, чому канадський уряд перестерігає своїх громадян, які їдуть до комуністичних країн, що, якщо їх там випадково заарештують, він не зможе нічого зробити в справі їхнього звільнення з тюрми. Дискусія тягнулася майже годину. Деякі учасники дискусії старалися пояснити дискутантові, що канадський амбасадор у Москві може найбільше інтервеніювати в советському міністерстві закордонних справ, чи евентуально старатися побачитися з арештованим, очевидно, якщо на те дозволять советські власти, але на тому й кінець. Ще може, якщо б справа опинилася в суді, подбати, щоб обвинувачений канадський громадянин дістав відповідного оборонця, але більше не зможе зробити нічого. Завзятий дискутант далі обстоював свою вимогу, щоб ухвалити резолюцію, що Канада має боронити своїх громадян у кожній країні світу перед арештуванням. Один з дискутантів завважив, що ЗДА, хоч яка велика й сильна держава, не могла нічого вдіяти, щоб звільнити деяких своїх громадян арештованих у СССР. Інший член групи завважив злобно, що резолюція завзятого дискутанта вимагала би ні більше, ні менше, лише, щоб Канада, в обороні свого арештованого громадянина, виповіла СССР війну. Щоб закінчити дискусію, побажання дискутанта записано до протоколу нарад, але в кінцевих резолюціях його вже не було. Я умисне зупинився на одному питанні, яке забрало групі майже годину часу на безплідну дискусію, яка до нічого не довела. В групах були й такі дискутанти, які не мали абсолютно нічого до сказання, а прийшли лише, як я вже згадав передше, „щоб подивитися, що тут діється".

Але були між учасниками дискусійних груп представники національних груп, які добре визнавалися в проблемах, що їх обговорювано, мали до них дуже речеві завваги та пропозиції й вони якраз підготували кінцеві резолюції, що були предкладені на кінцевій сесії конференції. Треба признати, що таких представників було таки багато й вони гідно репрезентували свої національні групи.

В часі дискусій міністер для справ культури, молоді та розваг Г. Шмід приходив на засідання поодиноких груп, уважно прислухувався дискусіям та записував свої помічення та завваги. Також другі працівники його міністерства заходили до поодиноких кімнат та прислухувалися дискусіям, не забираючи в них слова.

На деякі дискусії запрошувано фахівців з міністерств, чи Албертського університету, щоб вони вияснили деякі справи, чи з'ясували становище уряду до такої чи іншої справи.

Здається, що албертський уряд, чи точніше його міністер для справ культури, молоді та розваг хотів дати учасникам конференції нагоду висловити всі свої побажання та пропозиції в справі дальшої багатокультурної політики провінційного албертського уряду.

---o---

* **Кол. кубинський шпигун,** який живе тепер в ЗДА під зміненим іменем, сказав, що кубинська розвідка піддержувала квебекських терористів та інші революційні групи в Канаді. Кубинська розвідка мала доставити терористам зброю, гроші та переводити з ними вишкіл. Секретар кубинської амбасади назвав заяву шпигуна „провокацією за гроші американської агенції Сі-Ай-Ей".

---o---

„Ньюзвік" про економічний визиск робітника в СССР

(закінчення з стор. 3.)

бані Москвою народи та їх прабатьківські землі як географічні поняття. Захід, в особі своїх провідників, не може й не хоче звільнитися від сприймання та тлумачення подій в Сов'юзі з московсько-імперської точки зору. Цим Захід не тільки помагає Москві душити українців, білорусів, литовців та багатьох інших, але й сам став співучасником московського народовбивства.

Зневажаючи правду, Захід заслужено опинився в становищі дурня, якого „навіть у церкві б'ють" і, під тягарем трюкацтва та зради своїх власних моральних засад послідовно й невпинно йде до загибелі. Фактів такої зради — несчисленна кількість і тільки в останньому півсторіччі вони сягають від жалюгідної політики президента Вілсона, що визнав поділ України між чотирма державами аж до минулорічної наївної заяви прем'єра Канади Трюда в Києві про нібито федералістичний устрій московської катівні народів, найбільш централізованої потворности нашого часу.

Нам виглядає, що подія описана у „Ньюзвіку" з точки зору українського раціоналу — позитивна, бо вона до якоїсь міри відкриває уважному чужому читачеві ще один бік справжньої картини людського існування в жаскому царстві Брежнєва, Косиґіна та компанії.

Разюча соціальна нерівність

Американський тижневик „Ньюзвік" у своєму останньому числі (за 26-те червня) подає вістку про антиурядовий виступ малої групи інакомислячих, яка називає себе „Громадянським комітетом". Цей виступ порушує ще одну з багатьох болючих проблем громадян „найщасливішої країни світу", — проблему економічної несправедливости та нещадного визиску робітника, безприкладного у будь-якій іншій високо індустріялізованій країні світу.

„Громадянський комітет" вкинув у поштові скриньки приватних мешканців різних ділянок Маскви більше тисячі невміло зроблених копій відозви, яка звинувачує московських владарів у загарбанні великої частини багатства найбільшої країни світу для власного вжитку в той час, коли звичайні громадяни постійно терплять від нестачі товарів першої потреби. „Громадянський комітет" закликає народ до боротьби з урядом за кращий рівень життя шляхом страйків та демонстрацій які, як відомо, не мають місця на існування в московському різновиді „робітничого раю", хоч одночасно дозволені його конституцією.

Не дивно, що собачо-пильне КГБ стрімголов кинулося відбирати відозви від усіх людей, яких воно тільки могло досягнути та допитувало десятки мешканців Москви в пошуках відповідальних за писання та розподіл відозви. Виглядає, що відозва „Громадянського комітету" дійшла тільки до невеликого числа москвичів. Проте, як справедливо помічає „Ньюзвік", поява і спосіб поширення відозви був значимим відходом від знаної протестаційної літератури (різні види самвидаву, залучаючи сюди також „Український вісник" — ТГЛ). Відозва „Громадянського комітету" вперше звернула увагу на економічні потворності Сов'юзу.

Не зважаючи на недавнє запевнення Брежнєва, що нібито „дні злиднів і нестатків минули назавжди", відозва стверджує, що життєвий рівень советського робітника стоїть на 26-му місці, тобто на самому споді індустріялізованих країн світу. „Наші робітники можуть купити за свою платню тільки одну сьому до однієї дванадцятої того, що можуть купити робітники ЗДА, Німеччини чи Британії. Помешкання наших трудівників у двоє чи п'ятеро менше, ніж помешкання громадян цих же країн . . . 80% американців, 60% британців та 50% німців мають власні авта. В СССР — всього 0.1% населення має власні авта. Західній робітник може купити в чотири рази більше, перебуваючи на підтримці по безробіттю, ніж советський робітник — за свою нормальну платню.

Відозва кидає звинувачення на такий трагікомічний, у світлі офіційних амбіцій та претензій, стан речей прямо в обличчя кремлівських володарів, які розтринькують незлічені багатства країни на різні політичні авантюри; вони вивозять кращі товари у великій кількості закордон; вони дорогою ціною озброюють таких клієнтів Москви як Куба, Північний В'єтнам і Єгипет. (До цих країн треба обов'язково додати Індію Індіри Ґанді з її промосковською зовнішньою політикою та мовчазною згодою з внутрішньою колонізаційно-народовбивчо-політикою Москви — ТГЛ).

Відозва „Громадянського комітету" гостро засуджує високопривілейоване становище своїх домашніх держиморд. Ці фальшиві представники робітничої кляси, колхозного селянства та трудової інтеліґенції втішаються спеціяльними крамницями, шпиталями, курортами для відпочинку, розкішними дачами у великих, затоплених зеленню, маєтках, що лежать на примосковських Ленінських горбах. Багато з них з басейнами, тенісними майданами, найновішим електронним устаткуванням, автами, переважно закордонного виробу в придачу з водіями.

До цієї зграї нахабних паразитів належать навіть члени середньої верстви пануючої кляси: співробітники ЦК, будь-хто зі зв'язками з КГБ, міністерством зовнішніх справ чи академією наук. До тих також прилучені прорежимні письменники, композитори, балерини, вищі офіцери та атлети олімпійського рівня.

Звичайно, „Ньюзвік" не виявляє тут нічого нового, бо існування привілейованої еліти в нібито безклясовому суспільстві — добре відомий факт, який уже давно тому колишній товариш і заступник югославського Тіта, Мілован Джілас, засудив у своїй книзі „Нова кляса" як волаючу несправедливість та зраду основних засад соціяльної революції. Деякі члени цієї паразитарної кляси, такі як Віктор Люїс (і звідки у москаля таке прізвище? — ТГЛ), нібито журналіст, який крім того часто подорожує закордон в урядових справах, живуть як справжні мільйонери.

Проте, запевняє нас „Ньюзвік", велика різниця в платні між, скажемо, кваліфікованим робітником, що становить пересічно 135 рублів місячно, і директором фабрики, де цей робітник працює, і „зарплата" якого з преміями може сягати 1500 руб. місячно, сама по собі не творить основного поділу між „привілігенцією" і масово звичайних громадян. Більш важливою мірою може служити факт, що, як тільки якийсь апаратник досягає певного рівня, він, решту свого життя не мусить більше стояти в черзі чи вступати в суперечку з продавцями. Тоді він справді стає членом високопривілейованої кляси, цілком відділеної від народу.

„Безклясовість" московського стилю

Одним з кращих прикладів комуністичної „безклясовости" може служити Академґарадок, нове 50,000 місто в Сибірі. Ця імпозантна оаза привілейованості захована в березовому лісі недалеко від брудного індустріяльного Новосибірська. Академґарадок був заснований у 1957 р. спеціяльно, щоб притягати, пестити й купувати сумління громади науковців щонайкращими життьовими умовами.

Один математик Академґарадка, наприклад, має помешкання з вітальнею та двома спальнями. Про інші важливі частини помешкання такі, як кухня чи вбиральня, „Ньюзвік" чомусь не згадує, але мабуть треба припустити, що їх теж не бракує в помешканні нашого бездітного математика. Це багато більше, ніж нормально приділено для двох людей будь-де в інших частинах Сов'юзу.

У розкішно прикрашених ресторанах та нічних клюбах міста науковці з родинами зі смаком споживають на своє тілесне здоров'я лосося та кав'яр, які декаду тому зникли з загальних крамниць, бо „робітничо-селянська" влада вирішила, що такі делікатеси вигідніше вивозити закордон, або вживати у вишуканих ресторанах привіліґенції.

Крім того, мешканці Академґарадка можуть замовляти чужоземні публікації, що цілком немислиме для звичайних смертних. Таку обережність правлячої комуністичної контрреволюції можна легко зрозуміти, як страх, що обдурене, нещадно визискуване та тероризоване населення, читаючи чужоземні публікації могло б побачити, що, не дивлячись на всі недоліки передових капіталістичних суспільств, вони якось обходяться без концентраційних таборів, закритих судів та не висилають критиків своєї системи до божевілень, без чого, очевидно, не може обійтися „найвільніша країна світу".

З журналу „Ньюзвік" переклав — ТГЛ

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

ЩЕ ПРО СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ БРИТАНСЬКОГО КОММОНВЕЛТУ

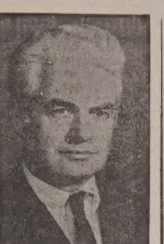
мейор Айвор Дент

Заки я вибрався в дорогу на африканський континент, я чув, що дехто ставить таке питання: „Чому мейор відбуває оці подорожі по всьому світі й чому ми викидаємо гроші податковців на такі легковажні справи?"

Звичайно, я не відповідав би на таке питання, яке доходить до мене, як це прийшло, через когось другого, з уст кількох відокремлених й безіменних запитувачів. Але з уваги на важливість справи, яка має велике значення для Едмонтону, для Алберти, для Канади та для тих народів, з яких складається приязна родина Британського коммонвелту, я вирішив зробити вийняток. Відповідь складається з двох частин і мабуть буде найбільше відповідним, якщо я відповім на першу частину питання, а саме: „Чому ми викидаємо доляри податковців у такий спосіб?"

Треба, щоб усі едмонтонці ясно собі усвідомили, що гроші податковців не викидається на міжнародну підготовчу діяльність, яка потрібна на те, щоб у 1978 р. в Едмонтоні відбулися спортові змагання Британського коммонвелту. Ці гроші подарували вже, а не дарують тепер, добровільно ті зацікавлені едмонтонці, які щиро й палко хочуть, щоб ми в імені цілої Канади були господарями змагань в 1978 р.

Близько 15,000 дол. склали приватні громадяне Едмонтону добровільно, без прохання. Замітне, що більшість цих грошей прийшли до нас 2,-5 та 10-доляровими банкнотами від старших мешканців нашого міста. У них усіх виявилося надзвичайно сильне зацікавлення чисто аматорським спортом, а ще більше зв'язок із ідеєю Коммонвелту народів. Вони всі мають гарячу надію, що ми зможемо показати Едмонтон мешканцям країн Коммонвелту й у висліді ще більше затіснимо вузли приязні з ними.

Ми із Товариства едмонтонських спортових змагань Британського коммонвелту в 1978 р. є захоплені цим відгуком наших співгромадян, який проявився частинно в таких імпрезах, як змагання в голфі „Руб оф да ґрін ворлд індоор" в крамничному осередку Бонні Дун та інших того рода змаганнях, що їх переведено в нашому імені. То є ясний приклад піддержки та зацікавлення громадянства Едмонтону, що ним ми будемо піддержувати наше прохання про змагання, яке буде предкладене для розгляду в Мюнхені на 24 серпня, де будуть предкладені теж запрошення наших суперників з міста Лідс в Англії та Брісбейн в Австралії.

Проте ми не думаємо, що лише приватні громадяне Едмонтону повинні мати собі честь та обов'язок доказувати зацікавлення громадян змаганнями в такий спосіб. Ми знаємо із великого числа листів у тій справі, що спільнота едмонтонських бизнесменів хоче також прилучитися до цеї кампанії. Й тому цього тижня наше товариство розпочинає листову кампанію за збиранням грошових дарунків від едмонтонських купецько-промислових фірм, зокрема тих, які вперше чергу матимуть безпосередню користь, якщо Едмонтон дістане змагання на 1978 р.

Ця кампанія повинна дати решту потрібних фондів, в сумі 30,000 дол., які є потрібні на те, щоб предкласти наше запрошення на змагання без того, щоб на це користуватися якими небудь долярами податковців. Ми напевно здобудемо цю суму, бо мешканці нашого міста є великі ентузіясти цеї справи.

Якщо йдеться про другу частину питання, то мені виглядає, що вона звучить так: „Чи справді Едмонтон хоче мати змагання Британського коммонвелту в 1978 р.?" Майже всі познаки, які я мав від наших мешканців вказують на те, що вони не лиш піддержують змагання цілого Едмонтону в тій справі, але насправді вимагають, щоб ми доконче змагання сюди дістали, якщо то буде, беручи по людськи, в нашій спроможности.

Якщо то є правильне відгадування бажань наших громадян — а я щиро переконаний у тому тепер, що наші громадяне знають, що наше прохання про змагання зовсім не залежить від того, чи місто збудує „омніплекс", — то ці, що питаються, пощо потреба робити міжнародні старання, щоб здобути потрібні голоси при вирішенні, де мають відбутися змагання, виглядають майже на наївних людей.

Того роду аматорські спортові змагання світової кляси — Олімпійські, Коммонвелту та Пан-Американські — не можна дістати іншим способом. Якщо йдеться про Змагання Британського коммонвелту в 1978 р., то там є представники 46 держав, які братимуть участь у голосуванні. Едмонтон мусить йти цього року до Мюнхену, маючи засобою найменше 24 голоси, які піддержали би його запрошення.

Нашим найгрізнішим суперником є місто Лідс, Англія. Якщо йдеться про це місто, то його ціле представництво об'їздить світові міста — мейор, міський секретар, три міські радні та принайменше ще один працівник міської управи. І в випадку міст Лідс міські податковці мусять покривати весь великий тягар коштів за ведення старань, щоб дістати змагання Британського коммонвелту.

Ми вибрали, бодай так нам здається, більше розважну методу. Я маю шану, бути запрошеним, бути першим всеканадським мейором-господарем, що досі вперше предкладає Міжна-

(закінчення на 5. стор.)

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

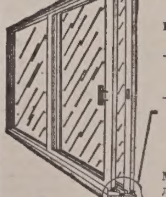

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

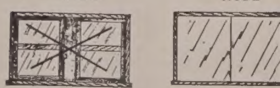

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

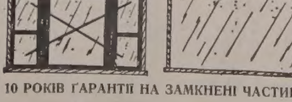

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ФРАНКИ ЩУР

бл. п. Франка Щур

В понеділок, 12 червня ц.р. в університетському шпиталі закінчила передчасно своє життя учителька Франка, Медлін Щур — не тільки незабутня дружина свого мужа Френка, але й улюблена учителька школи ім. св. Франциска в Едмонтоні. Величавий похорон відбувся в четвер 15 червня, з церкви Пресв. Евхаристії, до якої покійна часто приходила (в неділі на молитву).

Покійна Франка, Медлін прийшла на світ 28 липня 1914 року в місті Калгари, як дочка бл. пам. Миколи й Марії з дому Блаженко Маруеяк. Маленькою дитиною переїхала з родичами на фарми до Бюфорд біля Калмар, і там пройшли її щасливі діточі та дівочі літа. По закінченні гайскул перейшла Франка на університетські студії до Едмонтону, де закінчила учительський відділ. Зразу учителювала на Скаро, Лемонт і Ст. Майкел, а потім перейшла до Едмонтону, де обняла працю урядничка в Домтар Компанії. На тому пості перебула 16 років. В цій компанії пізнала свого мужа Френка Щура із яким повінчалася 26 січня 1953 року. П'ять років тому повернулась Франка знову до учительства та стала одною із найбільш улюблених учительок школи ім. св. Франциска в Едмонтоні. Тут три роки тому почала занепадати на здоров'ю і на боротьбі з недугою пройшли останні роки її життя.

В середу, 14 червня в Парк Меморіял заведенні о. парох Я. Федуник відслужив, при великій участі рідних й знакомих, парастас. До парастасу співали дяки І. Єлиняк та А. Хомляк. В четвер, 15 червня в парафіяльній церкві Пресв. Евхаристії відслужив о. парох при співі дяка А. Хомляка заупокійну Сл. Божу й докінчив похоронних обрядів.

Церкву вщерть заповнили не тільки рідні, приятелі й знакомі, але й шкільна дітвора (4-7 клясів) яку покійна вчила. Вдячні діти віддали своїй улюбленій учительці найкращий дарунок, бо в час Сл. Божої 125 дітей разом із учителями прийняло в її наміренні св. Причастя. В час послідного цілування всі вони пройшли біля її домовини, віддаючи покійній Франці свій останній поклін.

Тіло покійної спочило на цвинтарі св. Михаїла. На запросини мужа Френка Щура та всієї родини, учасники похоронів зійшли до церковної залі, на поминальний обід, що його старанно приготовили членки нашого відділу ЛУКЖ під проводом п. К. Кардинал. В час обіду до приявних промовив принципал покійної п. Р. Запісоцький, підкреслюючи великий такт та любов до дітей покійної Франки, яка по його словам була учителькою „із Божої ласки та яку всі, діти й співтоварищі по праці дуже любили й шанували. Вона із посвятою віддавала дітям всі свої вільні хвилі, щоб їм тільки помогти в науці, коли яка дитина відставала. Із смертю Франки настала велика втрата не тільки для школи ім. св. Франциска але й для всього учительства Сепаратних Шкіл Едмонтону.

Покійна залишила в глибокому смутку не тільки свого мужа Френка але й одинокого сина Морлія із Оттави із 3 внуками та 4 сестри: Гелен Глубіш — Калмар, Ровз Краснюк — Едмонтон, Елсі Левер — Оттава і Джін Кетуракас — Ванкувер та багато приятелів й знакомих.

На заклик о. пароха, швагер покійної Василь Щур, перевів збірку на Українські Вісті, яка принесла 58.75. Потім о. парох Я. Федуник зложив подяку всім учасникам похорону (181 особа) за їх численну участь та щиру пожертву на пресовий фонд „УВістей". Зокрема щиру подяку зложив о. парох принципалові, вчителям та учням школи ім. св. Франциска за їх участь в похоронах покійної Франки.

Відспіванням „Достойно єсть" закінчено поминальний обід.

Учасник

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ

ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

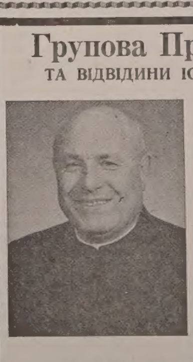

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,372 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВАСИЛЬ ГАВРИЛЯК В ЕДМОНТОНІ

В. ГАВРИШ

Буковинські поселенці в околицях Ендрю та Шандро скоро подороблялися й стали добрими господарями. Перед вели між нашими поселенцями в тій околиці Шандри та Гавреляки. Вони діставали контрак ти на будову та направу доріг і ті, що жили з ними близько, діставали працю на дорогах й в той спосіб відрабляли свій податок. Було ще й так, що в тому часі кожний фармар, що їхав кудись ніччю, мусів мати ліхтарню, причіплену коло дишля. Хто того не мав, а поліція його зловила, мусів платити п'ять долярів кари. Як хто не мав грошей, то йшов до Василя Гавриляка через два дні корчувати ліс, а Василь за нього платив кару.

Такі були тоді часи. Про ті часи та поселенців з тих околиць можна багато написати, але я не буковинець, аж надто докладно тих справ не знаю й тому заторкую лише ті, що в'яжуться з тими буковинськими поселенцями, що я їх знав.

Як я вже згадував Шандри та Гавреляки скоро доробилися, а що були здібні й розумні люде, скоро вибивалися на перше місце між буковинськими поселенцями. Гавреляка, кромі того, що мав почту в околиці „Васел" (від Василь), були зробили ще суддею для дрібних справ („маджістрейт") й він свій уряд виповняв дуже гідно. Здібними були також діти та внуки перших буковинських поселенців й подораблялися гарного майна та займали добрі становища в канадському суспільстві. Між ними був також син поселенця з Буковини Віктор Бойчук, який 1917 р. до спілки з Марком Мазуром, що походив з Київщини, відкрили в Едмонтоні фабрику содової води й назвали її „Прейрі Ровз". Вони оба належали до парафії св. Варвари. Я знав краще Марка Мазура, бо він був неодружений й, як я відкрив свій ресторан, він у мене майже постійно харчувався. Марко був дуже гарною й статочною людиною й дуже був мені подобався. І Бойчук і Мазур прикладалися добре до своєї фабрики й її гарно розбудували. Але за якийсь час Марко мав фабрики досить і відпродав свою частину українцеві Іванові Маковійчукові. Маковійчук був свідомий українець, але був розумний і статочний чоловік й добре співпрацював із Бойчуком. В 1945 р. Олекса Шандро відкупив від Маковійчука його уділ у фабриці для свого сина Михайла, який вів фабрику через якийсь час із Бойчуком. По короткому часі Олекса Шандро купив теж і уділ Бойчука й передав його свому зятеві Весилеві Гавреляковi. Але ця нова спілка довго не тривала, бо Гавреляк відкупив уділ від свого шваґра й вів фабрику сам. По кількох роках Гавреляковi важко було провадити фабрику, бо він був зайнятий іншими торговельними підприємствами, й він продав фабрику іншій фабриці содової води Домінь йон Баттлінг ко., а його будинок купила едмонтонська міська управа. Так на Гавреляковi закінчилася українська фабрика содової води в Едмонтоні.

Василь Гавреляк, який осів на постійне в Едмонтоні й займався різними торговельними підприємствами, почав цікавитися міською політикою й став кандидувати на міського радного. В перших виборах його вибрали радним і то досить поважним числом голосів. Василь Гавреляк був здібний, визначався добре на міській господарці, а до того був добрим промисловцем й скоро здобув собі загальну пошану не лише серед міських радних, але й серед всього населення Едмонтону. В той час був мейором Едмонтону Сид Парсон. Він поїхав до Ню Йорку ладнати якісь торговельно-промислові справи міської управи й на час його відсутності його заступав Василь Гавреляк. Гавреляк вив'язувався з заступства дуже добре. Коли прийшли чергові міські вибори, Гавреляк кандидував уже на мейора й виграв легко вибори.

Виборчий успіх Гавреляка був не лише його особистим успіхом. То був успіх всіх едмонтонських українців, яких число в місті вже

(закінчення на 8 стор.)

Саскатун, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. САВЕЛИ КАЧУР

бл. п. Савеля Качур

У вівторок, 25-го квітня ц.р. по довгій та важкій недузі померла в міському шпиталі в Саскатуні бл. п. Евгенія-Савеля Качур на 32-ому році життя.

Похорон покійної відбувся в п'ятницю, 29-го квітня з катедри св. Юра під проводом о. крилошанина В. Івашка та при великій співучасти приятелів та родини зі Саскатуну, Ростерн та Виньярду. Зворушливу похоронну проповідь виголосив о. В. Івашко.

Покійна Евгенія-Савеля народилася в родині Стефана й Докії Приймів в Ростерн в Саскатуні. В Ростерні покійна покінчила публічну й середню школу, а відтак протягом кілька років працювала в Саскатуні, де запізналася з Михайлом Качуром, з котрим 1962 р. одружилася. Та не довго судилося покійній тішитися родинним життям, бо протягом останніх 5 років була змушена часто перебувати в лікарні. Мимо всіх старань лікарів не вдалося продовжити життя покійній. Хоч покійна знала, що для неї не має рятунку, то свій важкий хрест зносила без наріканя до останньої хвилини життя.

Весела вдача покійної та гарне відношення до сусідів з'єднали її загальну любов та пошану, чого доказом була велика участь приятелів на її похороні.

Покійна Евгенія-Савеля залишила у великому смуткові мужа Михайла, сина Кеннета-Михайла, родичів, Стефана і Докію Приймів, бабуню Катерину Прийму, сестру Молю зам. Магир в Саскатуні, п'ять братів: Едварда Прийму в Торонті, Василя Прийму в Едмонтоні, Евгена Прийму в Саскатуні, Ернеста Прийму в Едмонтоні і Дональда Прийму в Саскатуні.

По похороні відбувся поминальний обід в парафіяльному домі, котрий приготовили членки катедрального відділу ЛУКЖ.

В часі обіду о. митрат І. Олійник зложив співчуття родині покійної Евгенії-Савелі та ще раз попращав покійну від всіх приятелів та парафіян катедральної парафії. Відтак на заклик о. митрата приявні зложили грошеву жертву на добродіні цілі, з чого призначено на пресовий фонд „Українських Вістей" 10.00 дол.

За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

Візита Ніксона й Україна

Р. Мекдонапд

В Саскатуні виходить тижневий фармерський часопис „Вестерн Продюсер", в якому перед кількадесяти роками друковано статті єпископа Ллойда, який дуже обидливо висловлювався про українців. Відповідей наших людей на ці клеветливі статті „Продюсер" не хотів друкувати. Та, видно, що й у „Продюсара" зайшли деякі зміни. В свойому числі з 1-го червня „Продюсер" надрукував статтю шотляндця Р. Мекдоналда, в якій займає становище до подій, що тепер відбуваються в СССР. Мекдоналд визнається добре в положенні українців у СССР й правильно їх насвітлює. Друкуємо цю статтю в перекладі. Ред.

* * *

Примхливе світло уваги світу освічує тепер Москву, де президент Ніксон нараджується із провідниками СССР та підписує загальникові договорення відносно таких справ як спільні проєкти в боротьбі з затруєнням та в справі обмеження зброєнь.

Але, як то сталося й у випадку недавної візити советських представників до Канади, багато більш важних та невідкладних питань у справі терпіння людей і рабства не будуть заторкнені.

Але є познаки, що такі питання як ось ті, пробивають собі дорогу на поверхню навіть з так тісно замкненої суспільности як СССР.

21-го травня лондонський „Сандей телеграм" звітував, що советська тайна поліція (КГБ) заарештувала сестру Івана Світличного, визначного українського літературного критика, який самий був арештований в січні разом з 10 іншими українцями інтелектуалами й то без суду. Арешт Надії Світличної в Києві, каже звідомлення, є частиною найновішої репресивної кампанії проти українців та інших, що борються за більше свободи в СССР.

Звідомлення, перепачковані з Москви від підпільних кругів, стверджують, що 50 чи 60 інших українців арештовано й оскаржено за „знеславлювання советської країни", з наманням стримати „Самвидав" (підпільну літературу, що кружляє з рук до рук, переписувана, помножена і передавана, що якось знаходить собі дорогу й до західних часописів).

Можливо то не світова опінія, що є химерна, мабуть то західня преса що з якихось невияснених причин, свою увагу і місце присвячує часто терпінням у інших частинах світу, як також іншим расам і релігіям, а в той самий час ігнорує сліпучо ясне міжнародне поневолення гніт-утиск такої підкореної нації, як Україна.

Вже два покоління українців ведуть осамітнену й дуже часто непроголошувану нікім і ніде боротьбу щоб визволити себе з під залізних кайдан російського імперіялізму. Чи то лише невдоволення малої політичної меншини, що хоче мати владу своєї партії??

Далеко від цього. То є боротьба сорок п'ять мільйонів людей, нації такої величини як Франція за свободу й ідентичність другого що до величини слов'янського народу.

То є не лиш „політична боротьба". Україна стремить до свободи від усякого російського панування, білого, червоного, комуністичного чи некомуністичного .

Нарід з давними культурними традиціями, Україна, випродукувала інтелектуалів, артистів, науковців, військовиків великого (вміння) і, в умовинах волі, різних політичних переконань. Справді, колись славний університет в Києві причинився дуже багато до культурного зросту Росії в час, коли та нація ще лежала облогом і потребувала вщіплення культури.

Решта світу часто помиляється, коли вважає СССР за одну націю. Україна репрезентує велику частину... 18 відсотків... всего населення СССР. Інших 32 відсотків СССР є неросіяне. Але Українці є потенційно найсильніші.

Канада має причину бути обзнайомленою з тим потенціялом через й постійно зростаючу участь її громадян українського походження, що їх виявили в приватному і публічному житті і в партіях усіх політичних напрямів.

Є деякі познаки, що вітри зміни відчувається і в других частинах СССР, як звідомлення про негодування й невдоволення передістаються через досі непроникнімі мури й заслони з Польщі, Латвії, Литви, Вірменії, Грузії як також від греко-православних, від католиків, баптистів, жидів і інших.

Треба сумніватися, чи сяйво в час нарад президента Ніксона та советських провідників засяє так далеко, щоб освітити той клекітливий протест, але він там є. Ніяка нація, ніяка група не страдала більше, чи втратила більше людей як Україна під гнітом.

Тіж, що вікликаються „до совісті світу", повинні не забути цього, бо це легко сказати що українців ніколи не буде... воля є їхня найвища мета, якої вони ніколи не зречуться й скорше чи пізніше світ мусить то прийняти.

Голос має мейор Едмонтону

(закінчення з 4 стор.)

родній федерації запрошення міста в справі спортових змагань Коммонвелту й це важне рішення відносно предкладання внеску в Мюнхені доручено мені з уваги на те, що я особисто знаю по імені, або бодай із зустрічі, найбільше число членів Комітету в Мюнхені.

Отже, якщо йдеться про справу Едмонтону, то я роблю міжнародні старання в справі одержання спортових змагань Коммонвелту до Канади. Багато в цій справі вже зроблено. Завдяки допомозі Міністерства закордонних справ, я мав нагоду зустрітися в часі обіду, влаштованого канадським високим комісарем в Порт оф Спейн, Трінідад із представниками Карібських островів, Бермуди та Ґуяни, що є голосуючими членами Комітету й прохати їх про піддержку нашого прохання. Я впевнений у тому, що 12 голосуючих членів із держав Карібського блоку та три американці піддержать наше прохання в Мюнхені. Очевидно, я можу полягати теж на канадському голосі, який буде 16-им.

Ключем для розв'язки цілої справи є голоси недорозвинених американських країн. Найкраща порада відносно цього від кожного, до кого ми зверталися, було „поладнати справу, як слід" і в той спосіб запевнити собі піддержку африканських держав. А „ладнати справу як слід", означало поїхати до Африки й особисто переговорити справу з голосуючими. Якщо це вдасться, а Едмонтонові то повинно вдатися, бо кілька інших держав — включно з деякими членами англійського блоку-при обіцяло голосувати за Едмонтоном. Але без голосів африканських держав Едмонтон програє справу в Мюнхені, бо не буде мати за собою досить голосів.

Я відбув ще одну подорож, коштом 61.40 дол. літаком з Лондону до Едінбурґу, щоб обов'язково оглянути місце минулих спортових змагань Британського коммонвелту в 1970 р. Ці відвідини були можливі, бо я був у Лондоні гостем лорда-мейора, враз із мейорами з інших канадських міст.

Моїм головним атутом є, що Едмонтон робить все, що, на його думку, є лише можливе в міжнародних стараннях здобути спортові змагання коммонвелту — певно із найменшими видатками, які колинебудь мала яканебудь держава на цю ціль — що старалася дістати ці спортові змагання.

Стараючися дістати ці змагання, мені завжди приходять на думку представники Ванкуверу та Вінніпеґу, які мені говорили, кілько труду й грошей коштувало управи тих міст дістати спортові ґри в 1954 р. до Ванкуверу, що лежить на побережі Тихого океану, та які то були старання й видатки дістати Пан-американські спортові змагання до Вінніпеґу в 1967 р. Дуже важливим чинником, чого ми навчилися від організаторів тих обоїх спортових змагань, було те, що ми платили за всі старання грішми, які не походили від місцевих міських податковців. Але ще важнішим було почування гордости, спільної приналежности та захоплення між цими спільнотами, вже хоч би лиш самим тим, що вони закотили рукави й забралися до праці, щоб відтак повеличатися, як то говорили в обох тих містах, „найбільшою й найбільш успішною подією", яка мала місце досі в історії тих міст.

Я сподіваюся, що те все вияснить, чому я відбуваю оці подорожі. То є виснажуючі подорожі й відвідини, а не подорожі для приємностей, але я відбуваю їх радо, бо я свідомий того, що завдяки їм Едмонтон може мати ґарантію, що може буде мати успіх в своїх стараннях на 24 серпня в Мюнхені.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

Вісті з Едмонтону

Річний показовий концерт молодих піяністів – учнів п-і Н. Дмитрук

(і.ц.) Понад 100 осіб слухали показового концерту учнів школи п-і Неонілі Дмитрук. Концерт відбувся в залі УНО.

Концерт відкрив п-і Марія Дитиняк, учителька музики, яка в своїй промові звернула увагу про потребу в нинішньому часі музичного образування для кожньої людини, зокрема для молоді.

З черги вона розповіла приємним про музичні доби й пояснила до яких музичних діб належать твори подані в програмі цього показового концерту. Давня клясична доба була репрезентована творами І.С. Бага, клясична доба творами Кулява, Гайдна, Бетовена, Моцарта і др. романтична доба творами Шуберта, Чайковського, Шопена і др., новітня доба творами Бартока, Німана, Кабалєвського, Глієра Прокофієва, Сметани і др.

Твори українських композиторів як Леонтовича, Барвінського, Берковича, Фіяли і Яременка знайшли також належне місце в програмі.

Програму концерту виповнило 46 точок, в тому були сольові виступи, два фортепіянові дуети й три фортепіянові трія.

Всі твори були виконані згідно з вимогами композиторів, уміло був збережений стиль і характер даної доби, що є доказом солідної праці вчительки, яка зуміла передати те своїм учням. Талановиті учні легко сприймали вказівки й гарно понисалися перед своїми батьками й гостями, які, після кожньої точки, нагороджували виконавців рясними оплесками.

Програмою проводила п-і Дмитрук, а на закінчення попису попросила п-ю Дитиняк роздати дипломи учням, які здавали іспити в цьому шкільному році. Всіх учнів, що склали іспити з гри на фортепіяно, було 20-ть, з них 19 здавали іспити на Албертському університеті, а один перед Комісією королівської консерваторії з Торонта.

16 учнів здали іспити з дуже добрим вислідом. Перше визначне місце з учнів здобув Роман Гуглевич (VI кл. 84%), друге місце Марійка Лісова (VII кл. 78%), третє місце Орест Солтикевич (VI кл. 77%).

Кромі того 15 учнів склали іспит з теорії музики. З тих 14 із визначним вислідом. Перше місце 100% осягнула Маруся Прокопів (I кл) і Орест Солтикевич (III кл.). Друге місце 99% — Рома Ільків (III кл.). Давид Гевко (III кл.) і Іванна Бойчук (IV кл.).

В цьому році кілька учнів виступало на пописах, організуваних Едмонтонською Асіціяцією вчителів музики. Виступали учні V кл.: Донна Гордіка, Катруся Байрак, учні VI кл.: Давид Гевко, Орест Солтикевич, уч. VII кл., Марійка Лісова і уч. IX кл. Нуся Юник. З родинним тріом виступили: Богдан Рома і Роксоляна Ільків.

Наталка й Іванна Бойчук виступали у програмі концерту з нагоди Окружного зїзду ЛУКЖК у березні ц.р. Вони заграли відповідно зложену збірку семи українських пісень — фортепіяновий дует І. Берковича. Нуся Юник виступила в програмі концерту в пошану 80-річчя Верховного Архиєпископа Йосифа. Вона заграла Глієра — Прелюд і Лисенка Баркаролю на тему української пісні „Пливе човен".

Виступи учнів на пописах та концертах є дуже корисні, бо вони призвичаюють учнів до сцени, до виступів перед публікою а при тому вони пізнають, що вчаться не тільки для себе, чи для одержання свідоцтва з відбутого іспиту, але на те, щоби своїм виступом другим зробити приємність.

Велику приємність зробили учні цим показовим концертом і своїй учительці своєю гарною грою, а в доказ вдячности піднесли їй вазон червоних гвоздиків. З бажанням веселих і приємних вакацій розпращалася вчителька зі своїми учнями.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 16 липня:
3 год. попол. — доповідь д-ра В. Жили, професора Тексаського університету, на тему „Образ Кассандри у творчості Л. Українки", заходами НТШ та літературно-мистецького клюбу, в залі УНО (10629 - 98 вул.).

Храмовий празник парафії Пресв. Євхаристії

(яф) У неділю, 4 червня, парафія Пресв. Євхаристії врочисто святкувала свій храмовий празник. Співану Службу Божу служив о. П. Качур, який теж мав проповідь. До Служби Божої співав наш парафіяльний хор під орудою дяка п. І. Єлиняка.

По Службі Божій о 12-ій год., що її відслужив о. парох Я. Федуник, парафіяни й гості зійшли до церковної залі, де відбувся празничний обід, що його дуже старанно прилагодили членкині нашого відділу ЛУКЖ під проводом п-і К. Кардинал. Господарем обіду був п. А. Щербанюк, директор школи ім. св. Льва. Він привітав короткими, але щирими словами гостей і парафіян, що заповнили численно (175 осіб) нашу залю.

В час обіду зложили привіти: від парафії голова церковного комітету п. Гр. Мидляк, від ЛУКЖ п-і Е. Ожга як голова, від БУКК — голова п. П. Головатий. Вкінці промовив о. парох підкреслюючи виховне значення спільних обідів у парафії. Під кінець свого слова о. парох вручив почесні грамоти кол. головам наших організацій: п. М. Кітурі, що два роки був головою церковного комітету, п-і И. Кулебі ,яка дуже активно й успішно очолювала через два роки відділ ЛУКЖ, та п. Е. Кардиналові, довголітньому голові церковного будівельного комітету при нашій парафії, що немало часу й праці в тому часі присвятив розвиткові нашої парафії. Відзначення заслужених парафіян всі приявні прийняли рясними оплесками.

Серед милого настрою дуже скоро злетів час. Молитвою закінчено празничний обід. Поволі, серед розмов та сміху, парафіяни й гості розходилися додому, скріплені на дусі спільною зустріччю.

Баль на честь матері

(яф) У суботу, 27 травня, відділ БУКК парафії Пресв. Євхаристії улаштував з повним успіхом баль на честь Матері в готелі Сендс Мотор. Господарем імпрези був п. М. Кулеба, який доложив дуже багато праці, щоб баль випав гарно й успішно. В проведенні балю помагали йому: Я. Клодій, М. Семків, Т. Раско, В. Бойчук, Гр. Мидляк, Ю. Рочковський та М. Ожга. В час балю всі матері одержали корсажі, що їх причіпляли п-і: К. Кардинал, И. Кулеба й Е. Ожга, голова відділу ЛУКЖ нашої парафії.

Смачну вечерю, у формі сморгасборду — подала кухня готелю Сендс Мотор. До танців приграла оркестра „Стрінг Джестерс". Баль пройшов у дуже милій, родинній атмосфері та, мимо різних весіль та інших забав того дня, згуртував поважне число учасників (150 осіб).

Баль був черговим успіхом праці нашого відділу БУКК, який багато причинився до розвитку життя парафії.

Доповідь про україніку в Західній Европі

Вінніпеґ (д.с.) На запрошення управи Клюбу книголюбів відбулася тут дня 26-го червня доповідь проф. Яр. Рудницького про „Україніку й українські сліди в Західній Европі". Зібрання відкрила й дискусією проводила голова Клюбу пані С. Залозецька. Проф. Рудницький нав'язав до своїх книжок „З подорожей по Італії" та по Европі й подав найважливіші інформації про українські сліди в країнах Західної Европи, як Англії, Франції, Італії, Німеччини й ін. Жива дискусія, що вив'язалася після доповіді, свідчила про зацікавлення канадських українців українським життям в Европі.

Українці в студійній поїздці по Манітобі

Вінніпеґ (ОУПС). Манітобське Історичне-Наукове Товариство зорганізувало в днях 23-25-го червня студійну поїздку по північній Манітобі для членів і запрошених гостей. Понад 100 учасників проїхали в трьох днях коло 1600 миль, відвідуючи такі місцевості як Давфин, Де Па, Флін-Флон та Томпсон, знайомлячися з минулим північної Манітоби, походженням її географічних назв, історією перших поселенців, та теперішнім станом поодиноких поселень. Вичерпні пояснення давав відомий манітобський історик Ед Руссенголт. З українців були запрошені на цю поїздку й взяли в ній участь: Ольга Войценко й П. Ґайовська, — Ярослав й Марина Рудницькі, п-и: Л. Ковалівна й А. Саснюківна, всі з Вінніпеґу. В часі поїздки зібрано деякі нові матеріяли для історії провінції.

Українка в мистецькій ґалерії в Вінніпеґу

На загальних зборах Мистецької ґалерії в Вінніпезі вибрано паню Ольгу Войценко до Кураторії (Борд оф Говернорс) цієї Галереї. Вінніпезька ґалерея існує від 1912 р., але розмах і нова її історія почалася щойно з добудовою нового модерного будинку в центрі міста в 1971 р. В минулому Ґалерея влаштовувала теж і українські вистави, напр. Ол. Архипенка, а теж і вистави українських колекцій, як напр. архітекта Петра Довбуша з Монреалу. Плянуються чергові вистави українських мистців у майбутньому.

Літературний вечір Яра Славутича в Монреалі

Заходами панства Марії та Михайла Логушів 5 червня ц.р. відбувся літературний вечір д-ра Яра Славутича в Монреалі. Поет розповів про свою недавню подорож довкола світу, а також прочитав деякі твори з нової книги „Мудрощі мандрів", що вийшла в світ у видавництві „Славута" в Едмонтоні (72 Вестбрук Драйв). Серед присутніх були мистець Михайло Мороз із Н.-И., д-р М. Антонович, д-р Р. Рахманний. Охочі мали змогу набути п'яту книгу „Північного сяйва", де вміщено роман „Поклади золота" В. Винниченка. **А. М.**

• **Військовий суд у Сайгон,** В'єтнам, засудив на смертну кару південно-в'єтнамського ґенерала, а п'ять полковників на досмертну тюрму за те, що вони взяли понад 130,000 дол. хабарів від фірм, які доставляли різні товари в'єтнамським воякам.

Вісті з Торонта

Конґрес Українців Католиків. У днях 3, 4 і 5-го листопада 1972 р. відбудеться в Кінґ Едвард Готелі в Торонті, черговий Конґрес Українців Католиків Торонтської єпархії, який буде присвячений 375-річчю Берестейської унії і 80-річчю Верховного Архиєпископа Кир Йосифа. Централя Українців Католиків у цьому році відзначує і 25-річчя існування, та з цієї нагоди приготовляє видання ювілейного альманаху. У рямцях триденного конґресу відбудуться з'їзди складових організацій, бенкет з мистецькою програмою, та вибір нових керівних органів Централі.

Поклін Героям. Єпархіяльна управа БУК, влаштувала у день Зелених Свят на цвинтарі „Проспект" соборну панахиду в пошані поляглих за волю України. Перед символічною могилою із зорганізованою участю молодечих організацій СУМ і Пласт, та почесної стійки українського Леґіону, — соборну панахиду відслужив Владика Кир Ізидор у сослуженні о. митрата П. Хомина, о. І. Сиротинського, о. М. Стефанова, о. Ю. Микитина, о. д-р М. Стасіва, о. Р. Набережного і о. О. Гошуляка. Співав хор під орудою С. Гуміниловича.

Абсолютна моральна перемога. Суддя І. А. Ванніні з Су Сент Мері, який переводив довбі переслухання, на вимогу відділу КУК в Торонті, у справі демонстрації проти Косиґіна, у своєму звідомленні з 5-го червня ц.р. проголосив, що наїзд кінної поліції на демонстрантів був несправедливим. Так як цілковите звільнення всіх попередньо обвинувачених, так і теперішнє проголошення судді, дають повну моральну сатисфакцію КУК-ові і цілій українській громаді Торонта.

Говорить українська молодь. Завдяки наполегливій праці дир. І. Менделюка керівника української радіопрограми „Прометей", кожної суботи, розпочинаючи вже від год. 11 ранку, широкі кола української спільноти на просторі Онтаріо і околиць можуть слухати із радіостанції ЧІН, голос української молоді. Гарна українська мова, добре підібрані мистецькі точки заповняють радіопрограми молодечих організацій, як: СУМ, Пласт, ОДУМ, МУНО, Студентський Клюб, які тривають понад дві години за черґуванням.

40-річчя УНО. Філія УНО в Торонті відзначила у днях 27 і 28 травня ц.р. своє 40-річчя існування і праці, бенкетом у суботу і концертом в неділю. Понад 450 осіб взяли участь у бенкеті.

Письмові привіти надіслали: Преосв. Кир Ізидор, міністер І. Яремко, Відділ КУК, відділи ОУК і УСГ і інші. Від президії УНО привітальне слово виголосив Ю. Карманін. У мистецькій частині бенкету виступало тріо МУНО „Калина": Д. Воробець, Н. Коханська, К. Гарасимчук. Головну промову виголосив Я. Біляк — член президії УНО. З привітами виступали також радний міста В. Бойчук та Т. Гуменюк. Ювілейний концерт, що відбувся у неділю 28-го травня ц.р. пройшов надзвичайно успішно з великою участю присутніх.

Крайова Конференція Українок Канади. 5, 6 і 7 травня ц.р. відбулася в Торонті 23-тя Крайова Конференція Організації Українок Канади ім. О. Басараб. Наради відбувалися в залі філії УНО. По вислуханні і обговоренні звітів центральної управи, та редакторки „Жіночого Світу" С. Бубнюк уділено абсолюторію уступаючій управі, яку вже 18-ту каденцію очолювала голова п-і Степанія Савчук. У рямцях конференції відбувся святковий вечір в пошану 30-річчя геройської смерти політичної діячки і письменниці Олени Теліги, доповідь, про яку виголосила п-і Я. Зорич. Живу участь у Конференції брали також гості з Парижу п-і К. Штуль і голова проводу УН ред. О. Штуль Жданович.

„Троянда" співає. Дівоче тріо: Люба Мороз, Христя Гарасовська і Люба Дербіш, порадували українську громаду м. Торонта концертом, 4 червня ц.р., який відбувся дуже успішно у залі школи Вест Парк. Тріо виступило із своїм репертуаром легкої української музики. Заповнена заля, зокрема великим числом молоді, зустрічала появу чудових „троянд" та щиро із ентузіязмом нагороджувала кожну точку. Мистецький керівник тріо — це Христя Гарасовська. Добре виконано кілька пісень у супроводі бандуристок, як теж інструментальний квінтет.

В. Дідюк

БАТУРИН

Історична повість (40)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

У неї дійсно ключ. Доторкнулася його. Чи не забула і чи не проміняла? Так багато їх має. Але другого такого ні: великий, важкий, дивно позазублюваний, ключ до старої вежі, до котрої вже й стежки позаростали травою. Ніхто не заходить туди. Пощо? Там лиш сови під кришею гніздяться.

Біля вежі голодова яма. Склепіння завалилося, яма кропивою поросла, давно нікого не садовлять туди. А все ж таки люди хрестяться, проходячи повз неї і затулюють уши руками, щоб серед нічної тишини не почути стонів і ридання.

Дивні і страховинні речі розказують собі про тую вежу і про яму. Та найстрашнійшої тайни не знають. Там, у глибоких пивницях лежать бочки, повні пороху стрільного. Сухий він. тільки жде на искру.

Може нині скінчаться його дожидання...

Ключ і тайну, як відчиняти вежу і куди дібратися до пивниць з тими бочками, передав Мотрі Чуйкевич, прощаючися з нею. Поклялась, що увійде туди тільки тоді, як чесна смерть привабливійшою стане від нікчемного життя. Мотря весь час носила цей ключ при собі. Але не думала про нього. Аж нині, побачивши важко раненого Кенігзена, пригадала собі. Коли на сім світі зачиняться перед нею всі двері наглухо, цей ключ відчинить її ворота у другий, може кращий, на всягий спосіб инший світ. Мотря ще раз глянула від дверей на Кенігзена.

«Не бійся, гарматній осауле! У менеж ключ, двері райскія нам отверзающий».

І вийшла.

* * *

Ніби в огненну піч входила. За кожним разом, як вітер повіяв у лице, становилося так горячо, що — гадала — упаде від задухи. Вітер розносив ґонти і тліючі сніпки. Полумінь стріляла вгору, як горючий водограй, зіймалася вгору, як хвостаті комети, то знов стелилася низом і повзла, як стоязика казкова гадюка.

Стіни замку мерехтіли, ніби їх ісвітлювано кольористими огнями. Мотрі прийшов на гадку цар-піротехнік. Гляди здалеку, жорстокий тиране, і радуйся, сотворивши пекло!

Горить Батурин. Дотлівають хати, запалені руками власників своїх. Від них займаються й сусідські оселі, навіть ті в бічних уличках, серед садів. Дерева тріщать, ніби з болю. Птахи, що мали гнізда на них, під хмарами кружляють і жалісно кричать. Щасливі ті, що скорше відлетіли в вирій. Щаслив, хто покинув Батурин!...

Збігала по східцях. Якраз у цей мент завищало щось у воздухах, заскавуліло, завило як пес і московська ґраната влучила як грім у недалекий горючий будинок. Засичала сто язиками пожежа, ще вище знялися огненні стовпи, ще яснійше зробилося кругом, ще горячійше. Мотрею захитало, ніби якась невідома сила їй тручала її назад в замкові салі. Мало не впала на останньому сході. Вчіпилася за поруччя, тріваючи хвилину в німому, безтямному жаху. Знівечить себе розпуканий океан злости й завзяття. «Спасай себе!» шептало щось до неї. «Ні, ні!» — сказала Мотря, ступаючи на замкове подвірря.

Товпища безборонних людей тулилися до стін. Стіни стогнали й ридали, як живі. За кождим вистрілом гармати, неначе відгомін її, лунав жахливий крик. «Ісусе, Христе!»

Жінки, як божевільні, бігали, шукаючи загублених дітей і мужів. Що хвилини приносили когось згори і клали на тії стоги постелі, котру батуринські жінки позносили зі своїх хат на замок. І за кожним разом з-під мурів кидалися туди цілі сотні жінок, дідів, дітей, питаючися: «хто се?» А пізнавши, припадали з розпучливим криком до вбитого, або раненого і тягнули його в пивниці, або хоч під мур, де було хоч трохи безпечнійше від куль. Затулювали очі на смерть, або осмотрювали рани. Про лікарський догляд і опіку і мови тут не було. Ворог припускає штурм. Чимраз близше й чимраз густійшою лавою підсувається під замок. У його багато гармат, вони вже обстріляні, їх кулі попадають як не в замок, то в город. А в батуринців мало гармат і бракло того, кого вони слухати привикли, не стало Кенігзена, що за десятьох працював, а за сотки розумів гарматнє діло.

Герцик на його місці. Мотря бачить чорну тінь полтавського полковника, що пробігає по мурах.

Біжить туди, хоч совість каже лишитися в подвіррю біля вмираючих і ранених.

Хоче знати, чи не пора відчинити вежу.

Чечель вже ледви дише. Побачивши Мотрю, дає знак, щоб не підходила близше.

«Як же там, полковнику?»

«Бачите як».

«Витриваємо?»

«Доси всі приступи відбили».

«А хватить сил?»

«У мене, так. Чи в других — не знаю ,обіцяють. Ворог теж не з заліза. В нього вдесятеро більше втрат, ніж у нас. Боремося, на життя і смерть».

«Значиться, небезпеки нема?»

Чечель присів на хвилину на камені, щоб спочити, бо виснажений був до краю. Добув люльку і набив тютюном. «Стільки огню, а люльки нема чим запалити», — жартуючи кресав кресалом огонь.

«Добре, що губка від крови не замокла».

Мотря глянула з валів на долину.

«Не підходьте над берег», — радив Чечель, — «там ще небезпечнійше, станьте тут, біля мене!»

«Питаєтеся, чи нема небезпеки. Наші відбиваються славно. Як витріваємо яку годину, ворог подасться назад, бо втрати має страшні. Рано знов, сподіюсь, пічне переговори».

«А гетьман?»

Чечель встав, взяв Мотрю за руку і обернувся з нею в напрямі Десни. Довго дивилися туди. Дими й луна вкривали краєвид. Нараз Чечель стиснув сильнійше Мотрю за руку. «Бачите, там? Ніби зоря, то займається, то гасне».

«Бачу, полковнику».

«Це гетьман світляні сиґнали дає. Знаємо, де стоїть, — підіждемо».

«Підіждемо, полковнику, — спасибі вам».

Сховав люльку за пояс і побіг туди, де з новою, безтяменною силою ворог вдирався на мур. Вже видно було ріжкаті трикутні капелюхи, вже блищали очі пяні диким, розпучливим завзяттям, ще мент і жива хвиля переллється крізь греблю, залле і затопить Батурин. Мотря ключ рукою стискала.

Чула луск прикладів, що торощили людські черепи, ґрюхіт тіл, що котилися по мурах, і свист куль, і ломіт каміння, і той гул, рев і зойк, ті проклони і скавуління, лайку і благання ласки, весь той хаос звуків, що опянював її, доводив до безтями, а разом із тим не пускав від себе, приковував до місця, цікавив. Боротьба тягнула, як стиття; хотілося вирвати мушкет з рук, котрі його пускали, і забуваючи про все, відбивати ним від мурів тую небезпеку, хотілося кидати каміння, сокирою відрубувати пальці, що чіпалися мурів, як не що, то хоч кричати, додаючи собі і другим відваги. А разом із тим, щось здержувало її, веліло ждати дальших, непередбачених подій, ніби нагадувало: в тебе є свої завдання окремі... Якаж далека була дійсність від примарів уяви!

Коли відняла руку від очей — хвиля від греблі котилася з глухим ревом назад, ослаблена, може й безсила. Значиться, — і цей наступ відбито.

«Ви ще тут?» — питався Чечель, побачивши Мотрю.

«Хотіла знати, як воно скінчиться».

«Тут може вже й покінчилося. але там починається нанов», і він побіг, куди його кликав важкий обов'язок.

В Мотрю вступив дух. Оживала надія. Бачила, що Батурин не здасться. А там — гетьман світляні сиґнали посилає. Може він іде, а з ним і її муж, Чуйкевич. Колиб швидче. Колиб їх Господь у цей мент приніс! Скільки радости булоб, який тріюмф!

Уявляла собі тую щасливу хвилину. Не в Київ, а в Батурин гетьман, відбивши ворога, вїзджає. Батуринці вітають його, як свого спасителя; забувають про пожежу, про втрату свого маєтку, про стільки жертв у людях, а радуються разом із ним, що вратована справа, що чесно перетрівали тую важку спробу, спробу невгнутости, без котрої народ все одно що глина, з якої чужий гончар яку схоче, таку й виліпить посуду.

Цей ясний образ набірав тим більшої краси, що являвся серед дійсности грізної, з кожною хвилиною грізнійшої.

Чечель, відбивши один завзятий приступ, спішив у друге місце, котре ворог підібрав собі, щоб вдертися на мури, не йшов, а біг, а подорозі доносили йому, що приступ уже також з тилів починається. Мабуть москалі під охороною ночі окружають Батурин. З усіх боків лунали стріли й чути було боєвий крик. Мабуть москалі, побачивши завзяту оборону твердині від сторони Сейму, пробують добути її з другого боку. Не виключене, що таким робом гадають розділити сили обложенців, знаючи, що вони в них не дуже то й великі.

Сам город Батурин неукріплений як слід, може він і не устоїться, тому треба було наскорі замок і від сторони міста забезпечити. Чечель дав приказ сипати новий вал.

* * *

Закипіла робота. Робітники забували за нею про небезпеку і заспокоювалися. Неодин замість бігати з місця на місце, щоб запопасти новин, брав заступ і копав, ніби від того нового валу залежало їх спасення. «Скорше! Скорше!»

Сотки рук кинулися гасити пожежу на підзамку. Гаками зривали останки стріх, тручали стіни й димарі, пожежу присипали землею, бо замало було води.

Другі копали рів, нову греблю, від котрої мав відбитися ворожий прибій... «Хутчійш! Хутчійш!»

Інжинірні старшини зазначували, куди повести цей вал і рів, а до роботи ставав усякий, великий і малий, старий і нелітний, малощо не діти. Не силували нікого. Всякий і без того розумів, що тут не чиє, а його власне діло.

Мотря теж подалась туди. Взяла заступ. — копає. Її примір заохочує других. Тисячі рук риють глибокий рів, з виритої землі росте високий вал, вбивають його, деяке лишнє каміння на замку, деяка ще камінна стіна на згарищу торчить, стягають на вал, скріпляють, забезпечують палями, за палями становлять вози, борони зубами вверх, роблять усе, щоб тільки ворога зупинити. «Спішись! Спішись!»

Дотліваючий Батурин присвічує їм до праці, червоні обличчя робітників, червоне їх убрання, ніби весь світ обіллявся кровю. Вороги стріляти не перестають. За кожним стрілом крик і зойк. Кулі недаром літають. З кожною хвилиною більше жертв. але й завзяття більшає. «Не дамось!»

Все нові вісти наспівають, про новий наступ, і про новий відбій. З котрого боку не вдирався ворог, скрізь відбито його з великими жертвами, — для нього. Дивно, що наступати не перестав. Знати — багато в нього людей і не щадить їх. Московські ґенерали ніколи не щадили своїх салдатів.

Глибшає рів і кріпшає вал. Мотря не бачила ще такої жвавої роботи. Що лиш тепер розуміє, яка то сила громадське зусилля, викликане розумінням спільного хісна та спільної потреби. Скреготують заступи, добувають з землі якісь кістки, навіть черепи людські. Мабуть нераз боролися тут наші предки. Попадаються і поломані шаблюки. Все те відкидають набік.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

„ДЖАМБО-ДЖЕТОМ" З РИМУ ДО ТЕЛЬ АВІВ

Хоч я подорожував уже літаками таки багато, але, до минулорічної прощі, я не мав нагоди летіти великим американським реактивним літаком „Джамбо-джетом", що його тепер реклямують у всіх газетах та журналах. Та нагода трапилася зовсім несподівано минулого року, як наша проща прилетіла до Риму й мала летіти відтак до Єрусалиму. Увічливий урядник римського бюра летунської компанії Сі-Пі-Ер договорився з керівником бюра американської летунської лінії Трасворлд Ерлайнс, що їх літак перевезе нашу групу з Риму до Тель Авів за звичайну ціну, хоч нормально квитки на переліт „джамбо-джетом" коштують дещо більше. Й тому наша група, перейшовши паспортний контроль на римському летовищі, пішла до виходу, де мав прибути „джамбо джет" або, як його коротко називають, „747". При виході вже стояли дві стюардеси при столиках, які контролювали квитки й призначували місця на літакові. Я зголосив стюардесі, що наша група має 34 особи й попросив її дати нам місця вкупі, що вона й, з милим усміхом, зробила. За якийсь час приземлився й наш „джамбо джет".

Звичайно літаки під'їздять аж до самого виходу з летовища й від виходу до літака дорога дуже коротка. Та „джамбо-джет" великий літак, йому треба значно більше місця, як звичайним літакам й він стоїть дещо дальше від будинку летовища. До того йому мусять довезти більше, як іншим літакам, пального; харчів та напитків для подорожних та, очевидно, вибрати валізи подорожних, що прибули й довести та завантажити валізи подорожних, що всідають. Через те „джамбо джет" стоїть звичайно оподалік від звичайних літаків, щоб його обслуга мала досить місця поладнати всі ці справи до відліту літака.

В „джамбо джет" може зміститися звичайно, 325 подорожних ,якщо літак є поділений на дві частині: для подорожних першої та подорожних туристичної кляси. Якщо ж їхали б лише подорожні туристичної кляси, то в літаку може знайти приміщення до 400 подорожних. То вже таки поважна кількість людей. Сидження в „джамбо-джет" значно вигідніші, як в інших пасажирських реактивних літаках: не такі стіснені й більше місця поміж рядами сиджень, так що можна вигідно простягнути ноги.

Наша група примістилася разом, бо ввічлива стюардеса призначила нам усім сидження поруч. Літак скоро заповнився подорожними й піднісся вгору. Нам подали добрий обід та каву. Деякі з наших прочан хотіли напитися вина, чи пива, але немогли діждатися послугачів, що були зайняті обслугою подорожних першої кляси. Послугачі весь час обіцяли, що прийдуть пізніше, але, під час нашого тригодинного лету до Тель Авов, із короткою задержкою в Атенах, вони таки не прийшли до подорожних туристичної кляси. Мабуть за мало обслуги на такий великий літак.

По дорозі наш літак на коротко зупинився в Атенах, де висіли деякі подорожні, а всіли інші. Стюардеса попередила нас, щоб ніхто не виходив з літака, бо літак задержується всього кілька хвилин, щоб висадити подорожних і забрати інших й не буде часу йти до ждальні на летовищі, яка була досить далеко, бо літак знову зупинився у певній віддалі від будинку летовища. Зате ми всі оглядали атенське летовище та гарну панораму міста із церкви св. Юрія, що збудована на одному з атенських горбів.

В Атенах, поруч цивільного летовища, є військове летовище оборонного союзу держав НАТО. Увесь час попри наш літаки в'їздили та виїздили помальовані на сіро (охоронна краска) важкі американські бомбовики, що летіли на летунські вправи, чи з них поверталися.

Обслуга літака скоро примістила подорожних, що всіли в Атенах на літак й літак полетів дальше до Тель Авів. В часі дороги представник летунської лінії, що мав своє приміщення посередині літака, відвідував усіх пасажирів й випитував, чи їм не треба яких інформацій відносно дальшого лету, або чи не треба замовити для них місця на якомусь літакові іншої компанії, або місце в готелі в якомусь місті. Досі я ще не стрічав такої послуги пасажирам на ніякому літакові „джамбо-джет" мабуть запровадив її вперше. Чимало подорожних скористало із послуг інформатора летунської лінії.

За розмовою з нашими прочанами ми й не счулися, як літак почав приземлюватися на летовищі Лодд, що є офіційним летовищем столиці Ізраїля — Тель Авів. Лодд. кол. місто Лидда, де жив й був похований св. Юрій Побідоносець, сьогодні зовсім жидівське місто. Одиноким залишком по християнах є церква св. Юрія, а по мусулманах поруч магометанська мечеть. Але ні церква ні мечеть не мають вірних в Лодд. Відвідують їх лише принагідні подорожні. Душпастирем церкви св. Юрія є старенький грецький чернець, який показує відвідувачам церкву та дає пояснення, що в підвалі церкви є гарна мармурова домовина св. Юрія, але в ній немає його мощів, бо їх розхопили побожні поклонники св. Юрія й розносили їх по різних церквах світу. Лише в захристії зберігається частина мощів руки святого.

Якщо старий чернець спочиває, то церкву показує старенька жінка, яка вдержує лад у церкві та в мешканні церція. Вона теж допомагає прочанам світити свічки в церкві, якщо вони собі того бажають, та продає їм маленькі образки з іконою святого Юрія. Раз в рік у свято св. Юрія приїздять грецький владика та священики з недалекого Єрусалиму й служать врочисту Богослужбу. Тоді приїздить теж чимало християн головно греків та арабів, серед яких св. Юрій втішається великою пошаною.

Не знаю, чи хто коли відвідує мусулманську мечеть поруч церкви св. Юрія. Я був у церкві святого Юрія кожного разу в часі моїх чотирьох подорожей до Святої Землі, але ніколи не бачив, щоб хтось входив або виходив із мечеті в Лодд.

Лодд є віддалений 20 миль від Тель Авів та 40 миль від Єрусалиму. Єрусалим має своє мале летовище, але там не можуть приземлюватися великі реактивні пасажирські літаки, й тому всі подорожні, що їдуть до Єрусалиму, мусять летіти до Лодд ,а звідти автобусами, або спільними таксівками („шеруд") їхати до Єрусалиму. Тель Авів не мав і не має свого летовища. Його летовищем є Лодд. До Лодд летіли й ми нашим „джамбо джетом". Наш літак почав приземлюватися й прямувати до цементової їздні. На летовищі було чимало літаків, але всі розміщені в певній віддалі від себе. Ізраїль боїться, щоб одного дня не налетіли літаки котроїсь арабської країни й не понищили літаків на летовищі. Тому всі літаки стоять поодиноко, досить віддалені від себе. Поза пасажирськими літаками стояли, в такому самому порядку, й реактивні бойові літаки, помальовані охоронною сіро-зеленою краскою, деякі ще й накриті сірою сіткою, щоб заховатися від бистрого далековида арабських розвідувальних літаків. Поза лінією літаків, тут і там стояли на стійці ізраїльські вояки, які розглядалися кругом, чи не надлітає звідки ворожий літак.

Врешті наш літак приземлився. Всі подорожні перейшли до поблизького автобусу, який завіз нас до будинку летовища, де відбувався контроль паспортів. Контроль переводили вояки. Кожний з них мав перед собою грубу книжку з іменами воєнних злочинців з минулої світової війни, які нищили жидів, що за ними шукає ізраїльський уряд. Вояк порівнував ім'я подорожного з паспорту зі своїм списком, не знаходив у книзі такого імени, прибивав печатку на окремій картці, яку відтак треба повернути при виїзді з Ізраїлю, й перепускав подорожного. Я пояснив контрольному воякові, що ми прочане з Канади, він ввічливо засміявся, але паспорти перевіряв, як і в других, хоч мені бодай здавалося що може не так докладно.

Після перевірки ціла наша група пішла до другої великої кімнати, куди привозять усі валізи з літака й де їх перевіряють митні урядники. Тут прийшлося нам таки довгенько ждати на наші валізи.

У ПОШУКАХ ЗА ПРАЦЕЮ І ТОВАРИСТВОМ

ЗАЦІКАВЛЕННЯ КАНАДОЮ І ЕМІГРАЦІЙНИМ ЖИТТЯМ ЛЮДЕЙ

Тома КОБЗЕЙ

ЖИТТЄВІ УМОВИНИ РОБІТНИКІВ

Хочу ще при тому згадати про те, які були життєві умовини наших робітників - емігрантів, як також, який вони дали вклад у розвиток канадського промислу, хліборобства, торгівлі та цивілізації. Наша еміграція в Канаді діяла двома великими групами: перша група — хлібороби, які поселювалися на фармах, друга група — робітники, які працювали в фабриках, шахтах, в лісах, на дорогах.

Умовини праці тоді робітників, як фармерських так і фабричних та інших, були тяжкі. Робітний день гривав тоді 10-12 годин. Заробітна платня була 10-15 центів на годину. Соціяльного забезпечення тоді не було ніякого. Робітничі юнії, хоч в Канаді діяли ще від 1820-их років, в тому часі ще були слабі, щоб боронити слушних прав робітників. Не міг багато зробити також юнійний центр „Трейдс енд Лейбор Кавнсіл", який існував ще від 1873 р., бо серед робітників не було професійної свідомости. Багатьом тоді робітникам здавалося, що він, так сказати, на власну руку більше заробить.

Житлові умови робітників — були різні, залежно від родів праці. Фабричні робітники мешкали в домах. Робітники, що працювали в лісах, чи в каміноломах, чи пробиваннях тунелів і будові залізничних доріг, мешкали в бараках. Бруд, блохи, воші та різні інфекційні хвороби не переставали докучати робітникам.

Харчування робітників — було дуже просте, якщо не сказати примітивне. Хліб з капустою чи огірками, бульба, дешеве м'ясо, кулеша, чорна кава.

Дістатися до праці було важко. Я про це переконався сам, як тільки приїхав до Канади, та й пізніше. Треба було або мати знайомого робітника, що був наставником, або треба було йти на біржу праці, або треба було агентові заплатити гроші, і, так сказати, вкупитися на роботу.

Працю виконували робітники, зокрема ті, що були при будовах доріг, пробиванні тунелів, рубанні лісів та різних шахтах — примітивними знаряддями — лопата, джаґан, піка, сокира, тачки, коливорот. Під час праці не було ніякої охорони. Як були покалічення чи навіть смертні випадки, та працедавці, не цікавилися ними і не давали ніякої помочі. Робітники були здані на свої власні сили і ласку своїх співробітників, які їм, як могли, так з часі якогось нещасливого випадку помагали.

Але коротко і загально мушу сказати, що не зважаючи на те, що національного, політичного і культурно-освітнього та релігійного життя не було тут такого, як воно було в рідних селах, але все таки деяке життя було.

В Госмері, в Британській Колюмбії, діяло Робітниче Товариство ім. Мирослава Січинського. Воно було відділом Соціялістичної Партії Канади.

Згадане Товариство було зорганізоване за старанням Івана Бойчука та Михайла С. Фербея при помочі Томи Томашевського, який у тому часі перебував в тих околицях.

Перші збори відбулися дня 26-го вересня 1908 р., в залі міської ради в Госмері, Б.К. На тих зборах Тома Томашевський сказав промову, яка всіх підбадьорила так, що відразу вписалося 39 членів. Тоді всі зложили по $1 членської вкладки, і основали: „Українське Просвітно-Робітниче Товариство ім. Мирослава Січинського". Це Товариство зібрало було поважну суму грошей на викуп Січинського з тюрми, де він сидів у Галичині за вбивство графа Потоцького.

Крім цього це товариство проявляло велику просвітну діяльність. Воно кілька місяців по заснуванні дало великий концерт у честь Тараса Шевченка.

Т. Томашевський у книжці „Британська Колюмбія і українці" пише про це Товариство так: „Тут треба зазначити, що було діяльне українське товариство в полудневo-східній частині Британської Колюмбії, в місцевості Госмер. Очевидно, що це Робітниче Товариство ім. Січинського відограло поважну ролю в розвитку робітничого руху між Українцями тих часів. А Ілля Киріяк, автор повісті „Сини Землі" у своїй автобіографії так висловився про це Товариство: „В Госмері, Б.К. я доцивілізувався національно й політично. Там було українське товариство робітниче, в якому я був півтора року діловим секретарем. Там була теж велика бібліотека, майже всі видання Наукового Товариства ім. Шевченка, „Діла", „Просвіта", радикальні і соціялістичні'.

Крм цього це товариство відбувало щотижневі сходини, на яких читано газети, книжки та листи від рідних, якщо вони мали загальний характер. Національно-політичне і культурно - освітнє життя хоч не дуже то велике, але все таки проявлялося.

До того життя приступив і я. Подобалося мені воно тому, що воно було дружнє і свобідне, бо в Канаді була свобода під кожним оглядом.

• **ЗДА сподіваються зібрати цього року один мільярд 192 мільйони бушлів озимого збіжжя, на 2% більше, як минулого року.**

СВІТ-Сі-Пі-Ер

МИ ВАС ЗАВЕЗЕМО ТУДИ ДЕ ПРОВЕДЕТЕ МИЛО ЧАС

Вакації означають дещо більше, як два польоти літаком, злучені з деякими бічними оглядинами міст. Вакації означають приємність, злучену з якимись переживаннями. То щось такого, що на нього варто ждати й для цього варто щадити гроші. СіПіЕр хотів би допомогти вам в тому, щоб ви були певні, що ваші вакації будуть чимось таким, що ви будете їх пам'ятати через довгий, довгий час. Ми зіставили ряд вакаційних подорожей до деяких найбільш цікавих місцевостей у світі. Вони не є коштовні. Але їх плянували фахівці, які хотіли, щоб ви скористали за ваші гроші та у вашому вакаційному часі, якнайбільше з подорожі. Тут подаємо вам деякі приклади. Ваш подорожний агент може подати вам ще багато більше інформацій.

ГАВАЇ

15 днів починаючи від $129

Гонолюлю: квіти-орхідеї цвітуть протягом цілого року, а сонце світить безперервно. Ваші вакації тут включають приміщення в чудовому готелі Голідей Інн, що збудований на морському узберіжжі, поїздку човном по пристані та спеціяльне Гавайське привітання. І ви будете лежати на морському узберіжжі, заїдати овочі папая та придивлятися, як спортовці їздять на водяних лещетах. Тоді ви пізнаєте, що то значать вакації такі, як повинні бути завжди.

МЕХІКО

17 днів, починаючи від $167

Ви розпічнете свій побут від міста Мехіко й будете мати досить часу оглядати скарби мистецтва, посвятити час на закупи та відвідати нічні клюби. Опісля ми завеземо вас до Такско, де ціле село проголошено національним пам'ятником. А вкінці відвідаєте Акапулько: затоку, морські узберіжжя, квіти, усміхнені люди, та на бронзово опалених туристів, що вигріваються на сонці. В цій одній ціні включені: приміщення в готелі та поїздки до деяких місць, що їх варто оглянути, а ми не хотіли би, що б ви їх не бачили. Кромі того будете мати багато часу вільного для самого себе й оглядати рікні місця та речі самі.

ПІВДЕННА АМЕРИКА

29 днів починаючи від $1,465

Тут є місця для мисливих з фотографічним апаратом (сафарі), яке підшукали фотографи для фотографів. А що за місця для фотографування! Ви побачите місто Ліма і руїни старовинного міста інків Мачу Пікчу, примітивне індіянське село та найстарше місто Південної Америки - Кіто. Ви навіть проведете один тиждень на славних островах Ґалапаґос. З вами буде їхати окремий фотограф - фахівець, а число учасників тої групи є обмежене до 25 осіб. В ціні включені: переліт, готелі, переїзди автобусами та багато перекусок.

СХІД

21 днів, починаючи від $494

Схід є вповні відмінний від усього, що ви бачили передше, а ці вакації вчинять вам це менше таємничим. Ми вас завеземо до модерного міста Токіо й чудового, незмінного старовинного міста Кіото. Там ви побачите старовинні святині, імпозантний краєвид Японського моря та всю метушню й дешеві товари в Гонг Конг. Ціна включає готелі, оглядини міста автобусом, переїзд з летовища до готелів та деякі харчі.

ІЗРАЇЛЬ

16 днів, починаючи від $339

В Ізраїлі є багато різних речей та несподіванок: морські узберіжжя, що тягнуться вздовж моря та одні з найкращих у світі курорти, Святі Місця, як Вифлеєм, Назарет та Ґенезаретське озеро; яркі світла та жвавий рух в Гайфі та Тель Авів. Це будуть вакації, в часі яких ви побачите те все та ще багато більше. В ціні включені переїзди з летовища до готелів, оглядини міст автобусами, більшість прохарчування та мешкання по трьох в одній кімнаті.

ГРЕЦІЯ

23 дні, починаючи від $167

В часі цих вакацій ми допоможемо вам побачити те, що ви захочете побачити. Протягом перших п'яти днів ми покажемо вам клясичні будови в Атенах та околиці. Після того ви самі будете вибирати, що ви захочете побачити. Ви може захочете провести увесь час ваших вакацій в Атенах — де будуть включені в ціні готель та частина прохарчування. До вибору є теж чимало поїздок до різних грецьких островів. Або може ви рішитеся вибрати якесь сонячне узберіжжя в невеликому грецькому курорті.

ЕСПАНІЯ

23 дні, починаючи від $228

Як ви прибудете до Мадриту, на вас ждатиме винайомлений в фірмі Авіс автомобіль. Там є запланована для вас подорож із першоклясним приміщенням в містах, як Мадрид, Ґранада, Севілля, включаючи однотижневий побут в курорті Плеймар на узберіжі Коста дель Соль. Так ви подорожуєте з приятелями, але при тому маєте користь із догідних цін та допомогу в плянуванні цілої подорожі. В ціні є включений автомобіль без обмеження в милях їзди, усі приміщення в готелях та деяке прохарчування.

ФІДЖІ

17 днів, починаючи від $225.25

Дуже мало закутин на землі зможе дорівнати магічній примані Південного Пацифіку: довгі морські узберіжжя, вкриті білим піском, кришталево чисті голубі морські води, ринки завалені горами південних овочів, як банани, ямс, хлібні овочі та інші екзотичні овочі. В часі ваших вакацій ви будете мати нагоду відвідати чудові околиці на човні, або автобусі, бути на святкових бенкетах на островах та бачити традиційні танці мешканців островів. А то вам дасть нагоду мати багато вільного часу, нічого не робити й почувати себе прекрасно. В ціні включене приміщення, пливання човнами, прогульки автобусами та частинне харчування.

ПОРТУҐАЛІЯ, ЕСПАНІЯ І МАРОККО

21 днів, починаючи від $384

Три чарівні країни, всі три включені в спеціяльну вакаційну ціну. Ви розпічнете свої вакації від величних широких вулиць та просторих площ Мадриду із багатьома фонтанами. Відтак ви поїдете відвідати імператорські міста Марокка: Танжир, Рабат, Маракеш та Фез. Після повороту до Еспанії ви будете відпочивати чотиря дні на курортах Коста дель Соль, а відтак поїдете до Севіллі та Лісбони. В ціні включені всі готелі, переїз із летовища до готелів, подорож автобусами для оглядання міст та частина прохарчування.

ЯК ФІНАНСУВАТИ ВАШІ ВАКАЦІЇ?

Багато із більших видатків є включені в цінах, які ми подали біля кожної тури. В той спосіб ви зможете користати із спеціяльних знижкових цін, які ми дістанемо. Якщо не сказано інакше, то кошти приміщення в готелі обчислені за приміщення для двох осіб в одній кімнаті.

Окрема кімната коштуватиме дещо більше й ви повинні цю різницю дочислити до ціни за побут в означеному місті. Ціни є подані в табелі нижче. В часі рухливого сезону — червень, липень, серпень — ціни є дещо вищі. Тепер ви можете мати досить добре поняття про всі ваші кошти вакацій. А, якщо ви схотіли би подорожувати на вакації на сплати, то ми можемо вам допомогти нашим поміркованим пляном — "подорожуйте тепер, а платіть пізніше".

А тепер ви мабуть схочете мати дещо більше подрібних інформацій про подорож. Ваш подорожній агент має їх: кольорові брошури з повним пляном подорожі та багатьома особистими вказівками, які подав подорожній фахівець. Все те дістанете даром. Лише зателефонуйте до нього, або дзвоніть до агента міжнародніх подорожей якого небудь бюра замовлень СіПіЕр.

SAMPLE AIR FARES
(In Canadian dollars and subject to change without notice)

Destination and Tour Number	Edmonton $	Calgary $	Vancouver $
HAWAII IT1CP1TW4A Mid-Week Thrift fare	296	296	334
MEXICO IT2CP1MT11 17 day excursion fare (includes one-way airfare Mexico City to Acapulco)	295	261	280
SOUTH AMERICA IT2CP1WWT1 29 day economy excursion fare	690	690	690
THE ORIENT IT1CP1CD01 17 day G.I.T. fare	722	722	647
ISRAEL IT2CP1S133 16 day group fare	571	571	610
GREECE IT2CP1TS50 23 day excursion fare	436	436	478
FIJI IT1CP1TT01 17 day I.I.T. fare	616	610	536
PORTUGAL, SPAIN AND MOROCCO IT2181S119 21 day G.I.T. fare	396	396	435
SPAIN IT2CP1T025 23 day excursion fare	321	321	363

CPAir

Богослуження: липень - серпень

о. Шиндюк
9628 - 107 Ave.
Grande Prairie
Tel.: 532-7017

16. — Гайнс Крік
23. — Ріно

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

16. — Боннивил год. 10 рано. Катехизація молоді 3 - 16 липня. Перше св. Причастя.
23. — Ст. Павль год. 10 рано
30. — Боннивил год. 10 рано

о. Ґ. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

16. — Параскевія 10
23. — Смокі Лейк 10
30. — Смокі Лейк 10 (храм)
6. серпня — Радвей 10

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

16. — Чергіл год. 10.30
23. — Менлі год. 10.30
30. — Едсон год. 10.30

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

16 липня, неділя 7 по Сош. Якинта

23 липня, неділя 8 по Сош. † **Антонія Печер.**

30 липня, неділя 9 по Сош. Марини

Григоріянський календар:

15 липня, субота † Володимира Великого

16 липня, неділя 8 по Сош. Антиногена

20 липня, четвер Ілії прор.

23 липня, неділя 9 по Сош. Трофима

30 липня, неділя 10 по Сош. Сили

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

16. — Восток св. Михаїла
23. — Лемонт
6. серпня — Ст. Майкел — нед. і Преобр. Гдне год. 9 Всенощна Сл. Б. год. 10 р.
13. — Лемонт
15. — Ст. Майкел — Успення М. Б.
19. — Делф — Преображення Гдне.
20. нед — Восток св. Михаїла
27. — Лемонт
28. — Восток св. Михаїла — Успення М. Б.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

16. — Голден 8.30 р.; Голден-фарми 10.30 р.
23. — Голден 10.30 р. співана
30. — Голден 10.30 співана

Від 24 липня до 5 серпня в Голден відбудеться катихизація дітей під проводом Сестер Служебниць з Мондеру. Проситься батьків з парафії Голден і околиці (Коперник, Голден-фармів, Дейзленд) посилати або привозити дітей у шкільному віці на катихизацію. Під час катихизації буде приготування дітей до першої св. сповіді.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

16. — Річмонд Парк 9
23. — Атабаска 9; Бойл 11.30
30. — Просперіті 9, Фрейнс 11
6. серпня — Росінгтон 10
13. — Атабаска 9
19. — Річмонд Парк 10 (храм)
20. — Бойл 9
27. — Просперіті 9 і Фрейнс 11
28. — Атабаска 10 (храм), Св. Причастя дітей

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

30 — Ту Гилс 10
6. серпня — Ту Гилс, год. 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

16. — Мирнам 10
23. — Ллойдмінстер 10
30. — Моркемб 10; Бовелон 11.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

16. — Гей Лейкс 10
23. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11
30. — Гей Лейкс 9; Кемровз 11
6. серпня — Равнд Гіл 10 празник

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

16. — Редвотер 9; Вог 10.30
23. Архиєр. відвідини — Редвотер год. 10
30. — Редвотер г. 10
6. серпня — Редвотер год. 10.00
13. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
15. Успення Пр. Б. — Редвотер год. 9.00
20. — Редвотер год. 9.00; Вог (храм) 10.30
27. серпня — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

16. — Спедден
22. — Субота год. 10 Поминальна Сл. Б. у Стрию за бл. п. Н. Пазюка
23. — Священик бере участь в архиєр. відвідинах у Редвотер год. 10

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

16. — Ренфурлі 10 рано празник.
23. — Іннісфрі місто 9.30 рано.
30. — Менвіл 10 рано.

Сестри Служебниці будуть учити катехизм дітей в Іннісфрі-місті від 16 до 23 липня.
6. серпня — Ренфурлі 10 рано
13. — Левой 9.30
19. — Менвіл 10 рано
20. — Іннісфрі-місто 10 рано
27. — Іннісфрі Х ренч 10 рано
28. — Іннісфрі XI ренч 10 рано

Сестри навчають катехизму дітей в Левой від 6 - 13 серпня.

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

16 — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30. зак. катихізації.
23. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30. празник Св. Ольги
30. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

16. — Арран - місто 9 Сл. Божа; Пеллі 10.30 співана Сл. Божа; Арран - місто 3 попол. Вечірня
23. — Пеллі 9 Сл. Божа; Арран - місто 10 співана Сл. Божа; 3 попол. Вечірня.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

16. — Норт Батлефорд; Редісон в год. 2 попол.
23. — Медов Лейк
30. — Норт Батлефорд

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

16. — Бруно 9; Гамболт 11 рано
23. — Гамболт 9; Бруно 11 рано
30. — Гамболт 8; Волверін 10 рано архиерейська Літургія.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton
Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

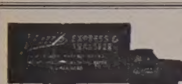

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. C. Box 156, EDMONTON

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

T R O U B L E S ?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 34z-8658

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, ди.н-Tonsils, adenoids, сайнисниці і кормового проводу
1050 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з стор. 5.)

зросло й з яких голосами вже треба було числитися. Очевидно, що за Гавреляком голосували й едмонтонці інших національностей, бо самі українці були би його не вибрали, але українці чимало причинилися до його вибору, бо, кромі своїх голосів, ще вели кампанію за Гавреляком між своїми знайомими та сусідами іншого національного походження. Гавреляк вийшов мейором у других виборах вже без виборів, бо ніхто не хотів проти нього кандидувати. При третіх виборах проти Гавреляка кандидував багатій Мілнер, але Гавреляк побив його в виборах. Здавалося, що Гавреляк буде едмонтонським мейором довгі роки. То тим більше, що він заощадив гроші на різниці в курсі між канадськими та американськими долярами, якими місто сплачувало затягнені в ЗДА позики й майже виключно за ті заощаджені гроші збудував гарний будинок міської управи. На стіні того будинку стоїть таблиця з написом „Наріжний камінь в цьому будинкові заклав мейор Василь Гавреляк". То гарна пам'ятка з часів мейорських часів Василя Гавреляка й гарне свідоцтво його доброї міської господарки.

Та сама міська господарка Василя Гавреляка не вдоволяла. Він хотів, попри свою працю в міській управі вести ще й різні свої підприємства. То зрештою нічого дивного, бо кожний купець, чи промисловець, який має свої підприємства, хоче займатися ще й ними, бо там заробить дещо більше, як йому платить місто. Я чув принагідно від кількох добрих бизнесменів, що вони кандидували би на мейора Едмонтону, але бояться, що тоді не допильнують добре свого підприємства, бо мусять пильнувати міських справ, а кромі того вони можуть легко десь зачіпити своїми торговельними справами за якесь міське підприємство й можуть мати клопіт, як його мав і Василь Гавреляк.

То зрештою видно все в ЗДА, де кожний, хто стає американським міністром, мусить перед конгресом виявити, які він має уділи в яких компаніях і деколи мусить тих уділів навіть позбутися, щоб його не посуджували, що він, завдяки свойому становищі в уряді, доробився. Щось подібного повинен був зробити й Василь Гавреляк, як зачинав купувати землю під містом на спекуляцію. Так бодай кажуть ті, що його обвинувачують, що він, як мейор, знав, куди місто буде розвиватися й тому купував у тій околиці землю. Він то повинен був виявити міській раді, а він того не зробив.

Інші, які боронили й боронять Гавреляка, кажуть, що він купив землю поза межами міста й не мав ніякого обов'язку того виявляти. Зрештою кожний, хто хоч троха цікавиться розвитком Едмонтону, бачить в якому напрямі Едмонтон розбудовується й не треба бути мейором міста, щоб знати, що місто поширюється на південь та на захід й кожний, хто в тих околицях купить землю, зможе її відтак продати з добрим прибутком. Так, здається думав і Василь Гавреляк, як купив фарму в південній частині міста, через яку відтак мав багато клопоту й через яку зрезигнував із становища мейора Едмонтону.

—o—

ЗДА видають 200 мільйонів на пропаганду

ЗДА видають річно понад 200 мільйонів долярів на пропаганду. В основному завданням американської пропаганди є поборювати комунізм та його політику в світі. Найбільшим пропагандивним апаратом ЗДА кермує Американська інформаційна агенція, в якій працює 9,877 осіб. Їй підлягають радіопередачі „Голосу Америки", окремий відділ для виробництва документальних фільмів (м.ін. Агенція випустила фільму про окупацію Чехословаччини), вона вдержує сотні американських бібліотек в різних країнах світу, видає ілюстрований журнал „Ілюстрована Америка' 'ітд.

Недавно американський сенат обговорював бюджет Американської інформаційної агенції на біжучий рік й деякі сенатори пропонували зменшити видатки агенції із 200 мільйонів до 154-ох мільйонів. Якщо б ця пропозиція була перейшла, агенція була би примушена зменшити число своїх працівників на 2,000 осіб. Одначе більшість сенаторів заявилася за вдержанням діяльности Агенції в дотеперішних розмірах й ухвалила предкладений проєкт бюджету в сумі 200 мільйонів долярів.

Усміхніться

Зимна й гаряча вода

Подорожний замовляє кімнату в малому готелі:

А чи тут є зимна й гаряча вода?

Власник готелю:

— Очевидно. Літом є гаряча вода, з зимою зимна.

* * *

Закохані.

Андрій проводжає додому свою наречену. Перед дверима ніжно прощаються довгим поцілунком. Раптом з другого поверху хтось кричить: — Молодий чоловіче, не заперечую, щоб ви цілували Єву, але йдіть трохи далі від дзвінка.

—o—

Партійна чистка в СССР

(закінчення з стор. 1.)

усунути з партії членів, що використовують своє становище для власного збагачення та особистих користей. В підпільних летючках сказано, що таких партійців-паразитів тепер у СССР більше, як було за часів царської Росії. Провід партії сподівається обмежити число членів партії і для тих, що залишаться в партії, забезпечити ще більші права та привілеї. Одночасно провід партії буде старатися переконати совєтських громадян, що поусував із партії „народних шкідників", щоб в той спосіб заспокоїти нарікання широких мас на нелад у партії. Що при нагоді чистки керівники совєтської політики визбудуться невигідних для них членів партії, в то хиба годі й сумніватися.

—o—

• **Французькі соціялісти** та комуністи, які себе досі поборювали, створили спільний фронт до виборів, що відбудуться в березні слідуючого року. Обі партії сподіваються здобути в виборах потрібну більшість й дійти до уряду.

Дрібні оголошення

ПОШУКУЄ ЗАЙНЯТТЯ

В українській околиці, або в околиці де живе більшість українців, можу вчити духову орхестру (бенд мюзік). Заінтересованих прошу писати на адресу:
MIKE SILSKY.
Rosthern, Sask.

—o—

• **ПОТРІБНО** доїзджаючого сторожа („кертейкера). Постійна праця, платня відповідно до умови. Може бути теж подружжя. Телефонуйте на ч.: 434-4288 Дж. Дацюк. Адреса:
ST. BASIL'S CENTRE
10819 - 71 Ave., Edmonton

—o—

• **ДО ВИНАЙМУ:** дві гарні великі кімнати. Є кухня і холодильник. 11317 - 93 вул. Тел. 474-6384.

—o—

• **ДО ВИНАЙМУ:** досить простора кімната із кухнею. Міський автобус стає поруч хати. Шукаємо старшого чоловіка. Чинш (рент) дуже низький, зате повинен доглянути хату, як нас нема вдома. 10960 - 95 вул. Тел.: 424-3723.

Підготовляють грошову реформу

(закінчення з стор. 1.)

говельні та фінансові умови роблено на основі вартости американського доляра. Як ЗДА проголосили, що вони не будуть покривати всіх паперових долярів, що є в обігу, золотом, доляр перестав бути основою для міжнародних фінансових умов. Тепер ЗДА мають золота прибл. вартости 10 мільярдів долярів, а в обігу є бл. 50 мільярдів долярів, за які ЗДА не ручить золотом. Тому фінансісти різних держав світу почали шукати іншої форми для устійнювання вартости грошей у міждержавних чи міжнародних фінансових умовах.

Досі висунено кілька різних проєктів, одначе ніодин з них не відповідав потребам та вимогам усіх заінтересованих держав. Тому міністри фінансів шукають іншої розв'язки, яка вдоволяла би всіх.

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжки ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

І. ГУЛАСЦЬ
керівник і власник

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
Нове число тел.: 424-6181
(друга підлога) ЕДМОНТОН
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201